

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

[ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ—ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΑ—ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΗ]

ΟΙΚΟ-ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΕΠΟΨΙΣ.

Ἡ ἰδέα τοῦ Θουκιδίδου, ὅτι ἡ ἐναρετωτέρα γυνὴ εἶναι ἢ περὶ ἧς ὁμιλοῦσιν ὀλιγώτερον, δὲν ἀνήκει εἰς ὅλας τὰς ἐποχὰς. Ὅσον προχωρεῖ ὁ τῶν κοινωνιῶν βίος, τόσον ἡ γυνὴ, ἐξερχομένη τῆς ἀρχαίας οἰκογενειακῆς στέγης, ἀποβλέπει εἰς γενικώτερον ὀρίζοντα. Ἀνεξαρτήτως τοῦ πνευματικοῦ συναγωνισμοῦ αὐτῆς πρὸς τὸ ἀνδρικόν φύλον, ὅστις ὁσημέραι εὐρύνεται, ὁ περὶ τῆς ζωῆς ἀγὼν καλεῖ πλειότερον τὴν γυναῖκα εἰς τὴν ὑλικὴν τῆς βιομηχανίας ἐργασίαν. Ἀλλ' ἐντὸς αὐτῆς ἀπειλεῖται ὑπὸ τοσούτων κινδύνων, ὅσους μαρτυροῦσιν αἱ μεγάλοι τῶν πυκνῶν πληθυσμῶν καταστροφαὶ εἰς ἠθικὴν, ὑγίαν καὶ οἰκογένειαν.

Δὲν βραδύνει ἐντευθεν νὰ αισθανθῇ τὰ ἀποτελέσματα ἡ μεγάλη ἀρχὴ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, διότι ὅσον συντρίβονται τὰ φυτώρια αὐτοῦ (οἰκογενειακὴ γυνὴ), τόσον καὶ ἡ ἀνθρωποπαραγωγὴ ἐλαττοῦται. Τοιοῦτοτρόπως μετὰ τοὺς Καρχηδονιακοὺς πολέμους ἐπολλαπλασιάσθησαν αἱ ἐρωμέναι καὶ αἱ παλλακίδες, ἠύξηθη ἡ ἀγαμία καὶ ἤρχισε νὰ πίπτῃ ὁ Ῥωμαϊκὸς πληθυσμὸς. Ἀνάλογα φαινόμενα ἀπαντῶνται καὶ ἐν τῷ νῦν Γαλλικῷ πληθυσμῷ, προεξάρχοντος τοῦ Παρισικοῦ παραδείγματος, ἐκ τοῦ ὁποίου αἱ ἐν Ἀλσατία ἐργάται ἐσχηματίσαν τὸ γερμανικὸν ῥῆμα *parisiereu*.

Ἐν γένει ἡ πρώτη ὥθεσις δίδεται ἐκ τῆς ἀτμοσφαίρας

των βιομηχανικῶν καταστημάτων, ἐν τοῖς ὁποίοις πολλάκις ἢ συμβίωσις τῶν γενῶν ἀποτελεῖ ὀλισθηρότατον κανόνα. Αἱ ὥραι τῆς ἐξόδου τῶν γυναικῶν ἐκ τῶν ἐργοστασίων εἶναι ἐπικυνδυνωδέσταται. Ἀρκεῖ δὲ πρὸς αὐτὰς νὰ συνδυάσῃ τις τὴν πτωχείαν, τὴν παιδικὴν ἀπειρίαν καὶ τὴν οἰκογενειακὴν ἐγκατάλειψιν, ἵνα ἐκτιμήσῃ τὰ πικρὰ ἀποτελέσματα. Κατὰ τὸν K. Willermé ἀπὸ τοῦ 12 ἔτους τῆς ἡλικίας αἱ ἀτυχεῖς τοῦ ἐργοστασίου κόραι προσφέρουσιν ἐν Reims τὸ σῶμα των εἰς τὴν ἀσέλγειαν. Ἀπανταχοῦ τὸ ἄρμα τῆς βιομηχανίας συντρίβει ὑπὸ τοὺς μηχανικοὺς τροχοὺς τοῦ τὴν γυναικειάν ὑπαρξίν.

ὑποθέτω ὅτι τὸ ρεῦμα τῆς καταστροφῆς εἶναι βιαιότερον, καθ' ὅσον ἡ πολιτεία δὲν φροντίζει περὶ τῶν ἀναγκαίων φραγμῶν. Οὕτως ἡ διευκόλυνσις καὶ ἡ διάδοσις τῶν μεθόδων τῆς κατ' οἶκον γυναικειᾶς ἐργασίας, ἣτις εἶναι τὸ ἀντίρροπον ὄλων τῶν ἀτοπημάτων τῆς ἐν τοῖς ἐργοστασίοις, ἀνήκει εἰς τὴν οἰκονομικὴν μᾶλλον ἔποψιν τῆς πολιτικῆς καθόλου μηχανῆς. Ἄλλ' ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα θέματα, περὶ τὰ ὅποια ἡ μηχανὴ αὕτη δύναται ἀποτελεσματικῶς νὰ λειτουργήσῃ. Ἐννοῶ ἅπασαν τὴν ἀστυνομικὴν τῆς κοινωνίας ἁρμονίαν, περὶ τὴν ἀποτροπὴν καὶ τὸν περιορισμὸν τῶν ἠθικῶν σκανδάλων καὶ περὶ τὴν διαφώτισιν τῶν σκανδαλιζομένων.

Διότι ἐν γένει τὰ παραδείγματα τῆς αἰσχρότητος εἶναι ὅπως τὰ μιάσματα τῶν ἐπιδημιῶν. Ὅσον κινουῦνται ὑπὸ τῶν ἀνέμων τῶν πόλεων, τόσον διαδίδονται μεταξὺ τῶν κατοικούντων ἐν αὐταῖς. Ἡ διάδοσις δὲν εἶναι προσὸν μόνον τῶν σωματικῶν ἐπιδημιῶν· χαρακτηρίζει ἰδιαιτέρως καὶ τὰς ἠθικὰς ἐπιδημίας. Μεταφυτεύσατε ἐκ τῆς ἐν τῇ Δύσει ἐκδεδητημένης ζωῆς διακοσίας γυναικῆς ἐν Ἀθήναις, καὶ ἔπειτα συζητήσατε περὶ οἰκογενειακῆς ἀποκαταστάσεως, περὶ ἀγνότητος, πρὸς τὴν ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρᾳ νεότητι ἡλικίαν τῶν παθῶν.

Πρὸς τοιαύτας μεταφυτεύσεις ἐκάστη γῶρα ἔχει τὸ

δικαιώμα τῆς ἀντιστάσεως. Τὰ δὲ ἐμπόδια, τὰ ὅποια διδάσκει ἢ διοικητικὴ φρόνησις, εἶναι ἀνάλογα πρὸς ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἡ αὐτὴ πείρα λαμβάνει κατὰ τῆς ἐν τῷ τόπῳ εἰσαγωγῆς νοσηρῶν φυτῶν καὶ νοσηρῶν ζώων μiasματικῆς ἰδιοφυίας. Μεταξὺ τῶν διαφόρων τρόπων, τοὺς ὁποίους δύναται ἐπὶ τοῦ προκειμένου νὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν ἡ πολιτεία εἰς ὑπεράσπισιν ἑαυτῆς, ὁ νομικὸς δὲν εἶναι ὁ ἥκιστα πρακτικὸς. Εἰς αὐτὸν ἀνήκει, ἀπὸ νεωτέρων τινῶν συμπτωμάτων τῆς καταναλωτικῆς ἐν Ἀθήναις βιομηχανίας, τὸ ἐπόμενον εἰσαγγελικὸν μέτρον.

Ἄριθ. 1071.

Πρὸς τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετών
παρὰ Πλημμελειοδικαίς Κ. Κ. Εἰσαγγελεῖς.

Διευθύνων ὑμῖν τὴν κατωτέρω πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις ὑμέτερον συνάδελφον παραγγελίαν, παρατηρῶ ὅτι, ἐὰν κατ' αὐτὴν πρόκειται περὶ θέματος ἀναγομένου ἰδίως εἰς τοὺς πυκνοὺς πληθυσμοὺς, καθ' ὅλου ὅμως εἰπεῖν, ὁ σκοπὸς εἶναι ἐνδεικτικὸς πρὸς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ κατὰ τῆς δημοσίας ἠθικῆς ἐγκλήματα. Ἐπομένως, καθόσον ἀνήκει ἐκάστῳ ὑμῶν, παρακαλῶ ἵνα ἐπιστήσητε τὴν ἡμετέραν προσοχὴν εἰς τὴν ἀπαιτουμένην ἐνέργειαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Μαΐου 1877.

Ὁ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς
Α. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ.

Ἄριθ. 1029.

Πρὸς τὸν παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Πλημμελειοδικαίς
Κ. Εἰσαγγελεῖα.

Κατὰ τὸν τελευταῖον χειμῶνα συνέβη ἐν τῇ Ἀθηναίᾳ βιομηχανίᾳ τροπὴ τις περὶ τὴν γυναικειάν ἐργασίαν ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρουσα τὴν εἰσαγγελικὴν προσοχὴν ἀπὸ διαφόρων ποινικῶν συμπτωμάτων.

Περὶ τὰ 15 ζυθοπωλεῖα ἐσχηματίσθησαν ἐν Ἀθήναις ὑπὸ ὀργανισμόν νυκτερινῆς ὑπηρεσίας νέων καὶ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ξένων ἢ ἀμφιβόλου ἠθικῆς γυναικῶν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς διὰ μέσου αὐτῶν προσελκύσεως θαμῶνων. Ὡς λεπτομέρεια δύναται νὰ χρησιμεύσῃ, ὅτι ἐπὶ ἐνὸς τῶν ζυθοπωλείων τούτων ἀνεγινώσκετο πρὸ ὀλίγων ἐβδομάδων ἡ ἐπιγραφή «Δωμάτια διὰ παραγγελίαν.»

Ἡ βιομηχανικὴ αὕτη τάσις ἀνεφάνη καὶ περαιτέρω ἔτι μέχρι τῶν ξενοδοχείων, διότι πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἡ διεύθυνσις ἐνὸς τοιούτου ἐδημοσίευσεν ἐν ταῖς ἐφημερίσιν, ὅτι ἀπῆρετεῖται ὑπὸ Κυριῶν, περιμένει δ' ἔτι δύο Οὐγγρίδας.» Δύναται νὰ προστεθῇ καὶ ἡ φήμη ὅτι ὑπάρχουσιν ἐν Ἀθήναις ξενοδοχεῖα, ἐν οἷς κανονικῶς δίδεται τόπος διαμονῆς εἰς γυναῖκας διαγωγῆς ἐντελῶς ἐπιληψίμου.

Βεβαίως ταιαῦται περιπτώσεις εἶναι ἱκαναὶ ὅπως ἐγείρῳσιν ἐν τῇ ψυχῇ σοβαρὰν ὑπόνοιαν περὶ δεινῆς καὶ ἀποσυστήματος, τρόπου τινά, προσβολῆς τῆς δημοσίας ἠθικῆς. Ἐάν, καθόλου εἰπεῖν, ἡ ἐλευθέρη ἐργασία τῆς γυναικὸς εἶναι τῷ ὄντι ἱερώτατον τοῦ ἀνθρώπου δικαίωμα, δὲν ἔπεται ἐντεθῶν ὅτι ἡ κατάχρησις του εἰς οὐδένα ὑπόκειται χαλινόν. Ἀπ' ἐναντίας ὁ νομοθέτης ἐπρονόησε (ἄρθ. 660 τοῦ Ποινικοῦ νόμου), ὅτι «ὁσοὶ παρέχουσι πρὸς ἀσέλγειαν τόπον διατρίβῆς, τῆς ἢ ὑποθάλλουσιν, ἢ συντελοῦσιν εἰς ταύτην διὰ προαγωγῆς ἢ διαπραγματεύσεως, τιμωροῦνται μὲ κράτησιν τοῦλάχιστον τριῶν ἡμερῶν ἢ μὲ πρόστιμον τοῦλάχιστον δέκα πέντε δραχμῶν, καὶ ἐάν μετέρχωνται τοῦτο ὡς ἐπιτήδευμα, κατὰ δευτέραν ὑποτροπὴν ὑποβάλλονται εἰς ἰδιαιτέραν ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.—Εἰς ξενοδόχους, οἵτινες καταχρῶνται, ἢ ἐν γενεῖ συγχωροῦσιν εἰς ἄλλον νὰ καταχρᾶται τοῦ ἐπιτηδεύματός των εἰς προαγωγίαν, λογίζεται αὐτὸ τοῦτο τὸ ἐπιτήδευμα των ὡς ἰδιαιτέρα ἐπιβαρυντικὴ αἰτία.» Τὸ οὐσιῶδες λοιπὸν εἶναι ἡ ἐξακρίβωσις κατὰ πόσον αἱ

προμνησθεῖσαι περιπτώσεις καὶ αἱ πρὸς ταύτας σχετικαὶ περικαλύπτουσι ποινικὸν χαρακτήρα.

Τοιοτοτρόπως εἰς πρακτικὴν κύρωσιν τῆς νομοθετικῆς προνοίας παρακαλῶ ὑμᾶς, Κ. Εἰσαγγελεῦ, ὅπως διατάξητε τὸν ἐν Ἀθήναις Δημόσιον Κατήγορον, ἵνα κατὰ τὸ ἄρθρον 136 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας προβῇ ἀνευ ἀναβολῆς εἰς συλλογὴν τῶν προσηκουσῶν ἀποδείξεων, σχετικῶς πρὸς τοὺς μεταξὺ τῶν ἐνταῦθα ζυθοπωλῶν καὶ ξενοδόχων παραβάντας τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, καταδιώξῃ αὐτοὺς, ἀναλόγως τῶν πορισμάτων τῆς προανακρίσεως ταύτης, ἐνώπιον τοῦ Πτασματοδικείου διὰ πάσης δραστηριότητος, καὶ ὑποβάλλῃ ὑμῖν τὰς ἐπὶ τοῦ ὅλου ἐνεργείας του, τὰς ὁποίας θέλετε μοὶ γνωστοποιήσῃ μετὰ τῶν περαιτέρω κρίσεων ὑμῶν ὡς πρὸς τὴν αὐστηρὰν καὶ συνεχῆ τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας λειτουργίαν κατὰ τὸ προκείμενον θέμα.

Περὶ τὸν νὰ σημειώσω ἰδιαιτέρως τὴν σημαντικότητα αὐτοῦ. Ὅπως τὰ πονηρὰ φυτὰ πρέπει νὰ ἐκριζῶνται ἐκ τοῦ ἀγροῦ, πρὶν ἢ διαδόσωσι τὰ σπέρματα αὐτῶν, τοιοτοτρόπος καὶ τὰ ἐγκληματικά ἤθη πρέπει διὰ τῆς ἰσχύος τῶν νόμων νὰ ἐκβάλλωνται, πρὶν ἢ βαθέως ριζοβολήσωσιν. Τὰ αὐστηρὰ ἤθη τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἶναι προωρισμένα, οὐχὶ ὅπως χρησιμεύσωσιν ὡς ἔρμαιον εἰς τὴν ἐκλελυμένην τοῦ ψευδοῦς πολιτισμοῦ μερίδα, ἀλλ' ὅπως ἀναβιβάσωσι τὴν ὑγίαν τοῦ ἀληθοῦς ἐκεῖ ἐνθα τὸ ἐθνικὸν μέλλον ἀπαιτεῖ καὶ ἡ λελογισμένη πολιτεία ἐπιτάσσει.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Μαρτίου 1877.

Ὁ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς

A. K. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΕΡΓΕΣΤΗΣ.

Τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον τῆς Τεργέστης ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως ἔκθεσιν περὶ τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως τοῦ λιμένος αὐτῆς ἀξίαν πολλοῦ διαφέροντος. Ἐν γένει κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν 1872—76 τὸ ὄλον ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Τεργέστης ἀναβαίνει εἰς 254 ἑκατομμύρια φλωρινίων κατὰ τὸ εὐτυχέστερον ἔτος, καὶ καταβαίνει εἰς 230 ἑκατομμ. φλωρ. κατὰ τὸ ἥττον εὐτυχές. Ἐκ τῆς ἐπόψεως τῆς εἰσαγωγῆς ἰδιαιτέρως, τὸ πρῶτον ἔτος χαρακτηρίζεται ὑπὸ 156 $\frac{9}{10}$ ἑκατομμ. φλωρ. καὶ τὸ δεύτερον ὑπὸ 128 $\frac{1}{10}$. Ἐκ τῆς ἐπόψεως τῆς ἐξαγωγῆς εἰς τὸ πρῶτον ἔτος λογίζονται 402 $\frac{4}{10}$ ἑκατομμ. φλωρ. καὶ εἰς τὸ δεύτερον 98.

Τὸ τρίτον σχεδὸν τῶν ποσῶν τούτων ἀνήκει εἰς τὸν κλάδον τοῦ ἀνατολικοῦ ἐμπορίου. Ὑπὸ τὸν τίτλον δὲ φοῦτον ἐννοῶ τὰ Ρωσικὰ παράλια τοῦ Εὐξείνου Πόντου, τὴν Ρουμουνίαν, τὴν Τουρκίαν, τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Ἑλλάδα. Ἴδου πῶς εἰς ἑκατομμύρια φλωρινίων διανέμονται οἱ ἀριθμοὶ πρὸς ἑκάστην τῶν χωρῶν τούτων ἐν τῇ προκειμένῃ πενταετίᾳ.

Α'. ΕΞΑΓΩΓΗ.

Χῶραι	1872	1873	1874	1875	1876	ὄλον
Ρωσικὰ παράλια Εὐξ. Πόντου	5,0	7,6	7,4	4,0	7,1	31,1
Ρουμουνία	5,9	4,0	3,1	5,6	2,5	21,1
Τουρκία	24,9	19,4	16,1	18,9	19,2	98,5
Αἴγυπτος	44,5	9,6	40,0	41,5	43,4	59,0
Ἑλλάς	7,8	7,1	6,4	7,8	4,9	34,0
Ὄλον	58,1	47,7	43,0	44,8	47,1	243,7

Β'. ΕΞΑΓΩΓΗ.

Χῶραι	1872	1873	1874	1875	1876	ὄλον
Ρωσικὰ παράλια Εὐξείνου Πόντου	1,9	1,0	0,6	0,6	0,7	4,8
Ρουμουνία	0,3	0,5	1,0	0,9	0,5	3,2
Τουρκία	20,5	20,5	17,1	18,8	17,4	94,9
Αἴγυπτος	5,6	6,3	5,7	6,3	5,5	29,4
Ἑλλάς	6,1	4,9	6,1	5,2	6,0	28,3
Ὄλον	34,4	33,2	30,5	31,8	30,1	160,6

Ἡ ἐκ τῶν ἀνωτέρω πινάκων δεικνυομένη ἐμπορικὴ κατὰ τὴν Τεργέστην σημασία τῆς Ἑλλάδος εἶναι τετάρτη ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ τρίτη ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς. Τὰ πρωτεῖα ἀμφοτέρωθεν ἀνήκουσιν εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν. Ἐν γένει ἡ Ἑλλάς κατὰ τὴν πενταετίαν 1872—76 εἰσήγαγεν εἰς Τεργέστην διπλάσια τῆς Ρουμουνίας καὶ παρέλαβεν ἐκ Τεργέστης τετραπλάσια σχεδὸν τῶν ὅσα ἐδέχθησαν ὁμοῦ τὰ Ρωσικὰ παράλια τοῦ Εὐξείνου Πόντου καὶ ἡ Ρουμουνία.

Βεβαίως ἐντεῦθεν δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ ἡ ἑτέρα διεύθυνσις τοῦ μεταξὺ Γερμανίας καὶ Ἀνατολῆς ἐμπορικοῦ ρεύματος, ἥτοι ἡ διὰ τοῦ Δουνάβεως καὶ τῆς πέραν αὐτοῦ σιδηροδρομίας. Ὅπως δὴποτε ἐνδεικτικὴ εἶναι ἡ προμνησθεῖσα πρὸς ἡμᾶς θαλασσία μερὶς αὐτοῦ. Ἴδου πῶς ἀναλύεται αὕτη ἀπὸ τῶν Ἑλληνικῶν τῆς ἐμπορικῆς καταστατικῆς πηγῶν κατὰ τὸ γενικὸν ἐμπόριον 1874: Εἰσαγωγὴ ἐκ τῆς Αὐστρίας εἰς τὴν Ἑλλάδα 15 $\frac{1}{10}$ ἑκατομμ. δραχμῶν. — Ἐξαγωγὴ ἐκ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Αὐστρίαν 7 $\frac{7}{10}$ ἑκατομμ. δρ. καὶ τὴν Γερμανίαν 1 $\frac{1}{10}$. — ὄλον εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ὁμοῦ 24 $\frac{1}{2}$ ἑκατομμ. δρ. Συγκρινομένη ἡ πρὸς τὴν Γερμανίαν ἐν γένει διὰ τῆς Τεργέστης ἐμπορικὴ αὕτη κίνησις τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὰς κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν ἐθνῶν κατέχει τὴν τρίτην θέσιν. Προηγούμεναι μὲν ἡ Ἀγγλία (85 ἑκατομμ. δρ.) καὶ ἡ Τουρκία (29 $\frac{1}{2}$ ἑκατομμ.), ἔπεται

δὲ ἡ Γαλλία (21 $\frac{1}{10}$ ἑκατομ.) ἡ Ρωσία (16 ἑκατομ.) καὶ ἡ Ἰταλία (8 $\frac{1}{10}$ ἑκατομ.) Ἡ Ἑλληνο-Γερμανικὴ αὐτὴ ἐποψίς τοῦ ἐμπορίου βεβαίως δὲν πρέπει νὰ μείνῃ ἀπαράτρητος.

ΟΡΦΑΝΙΚΟΝ ΑΣΥΛΟΝ.

Κατὰ τὸ 1874 ὠργανίσθη ἐν *Michigan*, πολιτεία τῆς Ἀμερικῆς, ἴδρυμα τοῦ ὁποίου ἡ φιλανθρωπικὴ καὶ διοικητικὴ ἐννοια εἶναι ἀξία ἰδιαιτέρας προσοχῆς. Δυνατὸν εἶπεν, ὅτι πρόκειται περὶ πρωτοτύπου ἔργου ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα πολλάκις ὁ Νεὸς Κόσμος προσῆνέγκεν εἰς τὸν Παλαιόν.

Ἐκ τῶν ὀρφανῶν καὶ ἐγκαταλειμμένων παιδῶν συλλέγονται ἐκάστοτε τὰ μὴ ὑποπεσόντα εἰς ποινικὴν τινα παράβασιν, κατατασσόμενα δὲ ἀνὰ τριάκοντα εἰς ἰδιαιτέρας κλάσεις τίθενται ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ τὴν διεύθυνσιν γυναικός, τὴν ὁποίαν διακρίνει ἡ εὐφύια καὶ ἡ αὐταπάρνησις. Ττοιουτοτρόπως τὰ ἀτυχῆ πλάσματα εὐρίσκουσι τὸ πρῶτον καταφύγιον τῶν μητρικῶν φροντίδων, ἵνα ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτῶν εἰσέλθωσιν εἰς τὴν κανονικὴν ζωὴν, καὶ μὴ ἀπολεσθῶσι ἐκ τοῦ ἠθικοῦ καὶ τοῦ ὕλικοῦ κόσμου.

Ἀμέσως δὲ ἀρχεται ἡ βιομηχανικὴ ἐκπαίδευσις τῶν παιδίων τούτων, καὶ, καθόσον αὕτη συμπληροῦται, τίθεται εἰς ἐνέργειαν ἡ πρὸς τοποθέτησιν τῶν ὠργανισμένη πατρωνεία, ἥτις εἶναι δύο εἰδῶν, διότι ἢ εἶναι ἐγκαταστημένη ἐν ταῖς πόλεσιν, ἢ εἶναι μεταβατικὴ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, ἀναλόγως τοῦ ἐπαγγέλματος εἰς ὃ ἀνήκουσι τὰ μέλη τῆς πατρωνείας. Πανταχόθεν ἐπιζητοῦνται τὰ ἐν τῷ προκειμένῳ ἀσύλῳ καταρτιζόμενα ὀρφανά. Ὑπάρχουσι δὲ παραδείγματα καὶ πολλῶν κατ' αὐτὰ υἱοθεσιῶν ἐν στεναῖς οἰκογενείαις.

Ἡ συντήρησις τοῦ ὀρφανικοῦ ἀσύλου στηρίζεται ἐπὶ

ἤττης μεγαλειτέρας οἰκονομίας. Εἶναι εὐθυνοτέρα παντὸς ἄλλου καταστήματος συγγενούς. Τὰ δὲ ἀναγκαῖα κεφάλαια συγχροτεῖ ἡ κοινωρικὴ φιλανθρωπία. Ἐν γένει ἡ διοικήσις τοῦ καθιδρύματος ἀνήκει εἰς ἓνα διευθυντὴν συνεργαζόμενον μετὰ ἐπιτροπῆς, τὴν ὁποίαν διορίζει ἡ Κυβέρνησις. Οἱ καρποὶ τοῦ καθιδρύματος μαρτυροῦσι περὶ τῆς ἀξίας αὐτοῦ. Κατὰ τὴν διετίαν 1874—75 εἰσῆλθον ἐν αὐτῷ 290 ὀρφανά, ἐκ τῶν ὁποίων διὰ τῆς μεσολαβήσεώς του ἐτοποθετήθησαν 88 ἐν τῇ κοινῶνίᾳ.

Ἡ δὲ ἴσως ἐρωτήσῃ ἀγεωγράφητός τις, ὁποῖα εἶναι ἡ πολιτεία αὕτη, ἐν ἣ ὠργανίσθη τοιοῦτον ἀσύλον, ὁποῖον δὲν ἀπαντᾶται ἐν ταῖς περιφημοτάταις τῶν αὐτοκρατοριῶν; Τὸ *Michigan* ἀνήκει εἰς τὰς δυτικὰς πολιτείας τῆς μεγάλης Δημοκρατίας τῆς Ἀμερικῆς, εἶναι ἐκτάσεως 56243 \square μιλίων καὶ κατοικούμενον ἐν ἔτει 1850 ὑπὸ 397,514 ἀνθρώπων, προεβιάσθη κατὰ τὸ 1860 εἰς 749,113 καὶ κατὰ τῷ 1870 εἰς 1,184,296. Οὕτως ἐν διαστήματι εἰκοσαετίας ἐτριπλασιάσθη ὁ πληθυσμὸς αὐτοῦ. Ἐκαστος θέλει νὰ μάθῃ τὸ μυστήριον. Ἄς ἀνοιξώμεν μίαν θυρίδα αὐτοῦ. Τὸ προκείμενον καθιδρυμα εἶναι ἀκριβῶς ὁ ὄνυξ ἐξ οὗ διακρίνεται ὁ λέων. Ὀφείλεται εἰς τὸν γερουσιαστὴν *Randall*. Ἐν Ἑλλάδι ὁμῶς εἶχομεν γερουσιαστὰς διὰ τοὺς υἱοὺς καὶ ἀνεψιούς των. Ποῦ δὲ καιρὸς διὰ τοὺς πολιτικοὺς ἡμῶν ἐπὶ τόσον μικρὰ πράγματα! Ἱστορῶ δὲν κατηγερῶ. Ἡ δὲ ἰδέα μαρτυρεῖ περὶ τοῦ ἐν *Michigan* βαθμοῦ τῆς συνεργασίας εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς κοινῆς ὑποθέσεως.

ΦΟΡΟΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΙΠΠΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΧΗΜΑΤΩΝ.

Ἡ ἀναλόγως πρὸς τὰς οἰκονομικὰς ἐκάστου δυνάμεις ἐπιβολὴ τοῦ φόρου ἀποτελεῖ τὴν θεμελιωδέστατην τῆς

φορολογίας βάσιν. Το μίσθωμα τῆς κατοικουμένης οὐκίας ἐθεωρήθη ὡς ἀσφαλῆς, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον, ἐνδειξίς τοῦ βαθμοῦ τῆς εὐπορίας τοῦ φορολογουμένου. Ἐν τούτοις πολλάκις ἡ ματαιότης καὶ ἄλλαι ἀνάγκαι τῶν μελῶν τῆς μέσης τάξεως καθιστῶσι βαρύτερον τὸ μέρος τοῦτο τῶν καταναλώσεων των. Ἐπρεπεν ἡ φορολογικὴ πολιτικὴ νὰ ἀποβλέψη καὶ εἰς ἄλλα δείγματα τῆς πραγματικῆς εὐπορίας. Μεταξὺ ἄλλων ἡ ἀπάλαυσις τῆς ἵππασίας καὶ τῆς ἀμαξηλασίας, κατὰ πάντα λόγον, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς προέχον συστατικόν.

Ἀπὸ τῆς ἐννοίας ταύτης πολλαχοῦ οἱ πρὸς ἰδιαιτέραν ἵππασίαν καὶ ἀμαξηλασίαν προωρισμένοι ἵπποι, καθὼς καὶ αἱ ἰδιαίτεροι ἀμαξαὶ ὑπεβλήθησαν εἰς εἰδικὴν φορολογίαν. Ἐν Ἀγγλίᾳ δύναται αὕτη νὰ διαιρεθῇ εἰς δύο περιόδους, διαχωριζομένης ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς 21. Αὐγούστου 1851. Πρὸ αὐτοῦ ὁ περὶ οὗ πρόκειται φόρος ἦτο προοδευτικός. Ἐάν τις εἶχε, πρὸς ἰδιαιτέραν ἀπολαυστικὴν χρῆσιν, ἓνα ἵππον, ἐφορολογεῖτο κατ' ἔτος διὰ δραχμῶν 40 $\frac{1}{2}$, ἐάν δύο, διὰ δρ. 122 $\frac{1}{6}$ καὶ οὕτω καθεξῆς· ὥστε ἐάν εἶχεν εἴκοσιν ἵππους, ἐφορολογεῖτο διὰ δρ. 1848. Ἐάν δέ τις εἶχε, πρὸς ἰδιαιτέραν ἐπίσης ἀπολαυστικὴν χρῆσιν, μίαν ἀμαξαν, ἐφορολογεῖτο διὰ δραχ. 168, ἐάν εἶχε δύο, διὰ δραχ. 364, ἐάν τρεῖς, διὰ δραχ. 588 καὶ οὕτω καθεξῆς· ὥστε διὰ πᾶσαν ἄνω τῶν τριῶν ἀμαξῶν ἐφορολογεῖτο ὁ καταναλωτὴς τῆς διὰ δραχ. 253 $\frac{1}{6}$. Ἄλλ' ἡ φορολογικὴ αὕτη μέθοδος ἐτροποποιήθη ἐν τῇ δευτέρᾳ περιόδῳ ὡς ἐξῆς:

	λίρ.	στ.	σελ.
Ἀμαξα τετράτροχος ἐλκομένη ὑπὸ δύο ἢ πλειόνων ἵππων ἢ ἡμιόνων.	3		10
» » » ὑπὸ ἑνὸς ἵππου ἢ ἡμιόνου	2		
» δίτροχος » » δύο ἢ πλειόνων ἵππων ἢ ἡμιόνων	2		
» » » » ἑνὸς ἵππου ἢ ἡμιόνου.			15
» τετράτροχος διαμέτρου ἐλάσσονος τῶν 30 δακτύλων καὶ ἐλκομένη ὑπὸ δύο ἢ πλειό-			

ων ἵππων ἢ ἡμιόνων ἀναστήματος μικροτέρου τῶν 13 παλαμῶν	1	15
» ὁμοία ἐλκομένη ὑπὸ ἑνὸς ἵππου ἢ ἡμιόνου τοῦ αὐτοῦ ἀναστήματος	»	1
» δίτροχος ἐλκομένη ὑπὸ ἑνὸς ἵππου ἢ ἡμιόνου τοῦ αὐτοῦ ἀναστήματος		40
» ἵππος διὰ τὸ ἵπποδρόμιον	3	17
» » τὴν ἵππασίαν καὶ ἀμαξηλασίαν ὑπὲρ τὰς 13 παλάμιας	1	01
» ἢ ἡμιόνος διὰ τὴν ἵππασίαν καὶ ἀμαξηλασίαν χαμηλότερος		10 $\frac{1}{2}$
» ἢ ἡμιόνος δι' ἄλλην χρῆσιν		5 $\frac{1}{2}$

Ἐν Γαλλίᾳ ἡ ἐνιαύσιος φορολογία τῆς ἵππικῆς καὶ ἀμαξηλατικῆς ἀπολαύσεως ἐκανονίσθη διὰ τοῦ νόμου τῆς 3 Ἰουλίου 1862, καταργηθεῖσα δὲ κατὰ τὸ 1865, ἐτέθη ἐκ νέου εἰς ἐνέργειαν διὰ τοῦ νόμου τῆς 7 Σεπτεμβρίου 1872. Ἴδου ἐπὶ ποίων βάσεων στηρίζεται ἡ φορολογία αὕτη:— Ἐν Παρισίαις ἡ τετράτροχος ἀμαξα 80 φρ., ἡ δίτροχος 40. Ἐν δήμοις περιέχουσι πληθυσμὸν ἄνω μὲν τῶν 40 χιλ. κατοίκων ἡ πρώτη ἀμαξα 50 φρ. ἡ δευτέρα 25, μεταξὺ δὲ τῶν 20 καὶ 40 χιλ. κατοίκων ἡ μὲν 40 καὶ ἡ δὲ 20, μεταξὺ δὲ τῶν 3 καὶ 20 χιλ. ἡ μὲν 25 καὶ ἡ δὲ 10, κάτω δὲ τῶν 3 χιλ. κατοίκων ἡ μὲν 10 καὶ ἡ δὲ 5. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἵππους τῆς ἵππασίας καὶ ἀμαξηλασίας δι' ἑκαστον, ἐν δήμοις μέχρι 3 χιλ. κατοίκων 5 φρ., μέχρις 20 χιλ. κατοίκων 10, μέχρις 40 χιλ. κατ. 15, ἄνω τῶν 40 χιλ. κατ. 20, ἐν Παρισίαις 25.

Ἡ Ἑλληνικὴ ἐπὶ τῶν ἵππων καὶ ἀμαξῶν φορολογία ἀποτείνεται μᾶλλον, ὡς πρὸς τοὺς μὲν, εἰς τὸ εἶδος καὶ οὐχὶ τὴν χρῆσιν των, πρὸς ἀμφότερα δὲ εἰς τὸ ἐπάγγελμα τῶν ἐπ' αὐτοῖς βιομηχανούντων. Οὕτως ὁ ἐνιαύσιος φόρος ὀρίζεται δι' ἑκαστον ἵππον, ἐκτὸς τῶν μὴ συμπληρωσάντων τὸ 2ον ἔτος τῆς ἡλικίας, 1 $\frac{1}{2}$ δρ.,—δι' ἑκαστον ἀγωγέα ἵππων δρ. 10.—δι' ἑκαστον δίτροχον φορτηγὸν ἀμάξιον πληρόναι ὁ ἀγωγεὺς δρ. 4 ἢ 6 ἢ 8 ἢ 10 ἢ 12 ἢ

14 ἢ 16; καθόσον ὁ πληθυσμὸς τοῦ δήμου δὲν ὑπερβαίνει τοὺς 500 κατοίκους, 2 χιλ., 10 χιλ., 15 χιλ., 20 χιλ. ἢ εἶναι ἀνώτερος, — δι' ἕκαστον τετράτροχον φορτηγὸν ἀμάξιον, ἐπὶ τῆς αὐτῆς τοῦ πληθυσμοῦ κλίμακος, δρ. 6 ἢ 9 ἢ 12 ἢ 15 ἢ 18 ἢ 21 ἢ 24, — ἀσχέτως δὲ πρὸς τὸν πληθυσμὸν ὁ ἀμαξηλάτης δι' ἕκαστην ἀγωγίον ἀμάξαν δρ. 20, — ἂν δὲ αὐτὴ χρησιμεύῃ καὶ εἰς ἐπισκέψεις, δρ. 30, — ἂν δὲ χορηγῇ τὴν ἐργασίαν τοῦ ἀπλῶς εἰς κίνησιν ἰδιωτικῆς (οὐχὶ ἐπ' ἀγωγίῳ) ἀμάξης δρ. 30. Ἡ τελευταία περίπτωσις, καθ' ὅσον ὁ νόμος ὀρίζει ὅτι πληρῶνει τὸν φόρον ὁ κύριος τῆς ἀμάξης, δύναται, ὑπὸ τινὰ ἐποψίν ὑπηρετικὴν, νὰ συνδυασθῇ πρὸς τὴν περὶ ἧς πρόκειται φορολογικὴν ἔννοιαν.

Ἄλλὰ τὸ κύριον τῆς ἐννοίας ταύτης οὐσαυδῶς ἐξέρχεται τῶν ἐκτεθέντων ὁρίων τῆς Ἑλληνικῆς φορολογίας. Μεταξὺ τῶν ἵππων διακριτέοι οἱ κέλητες καὶ τῶν ἀμαξῶν αἱ οἰκογενειακαί, τὰ ὄχηματα ὅθεν διὰ τὴν ἐνδεικτικωτέραν κατ' ἀμφοτέρα εὐπορίαν, ἐπὶ ἐκείνων μὲν πρέπει νὰ γίνῃ βαρυτέρα ἢ φορολογία, ἐπὶ τούτων δὲ πρέπει τοιαύτη νὰ εἰσαχθῇ, διότι, τῇ ἀληθείᾳ, λίαν ἄπορον εἶναι ὅτι, ὅ ὅπως ζήσῃ κινῶν τοὺς τροχοὺς τῆς ἀμάξης τοῦ φορολογεῖται, ὁ δὲ, ὅπως ἐντρυφήσῃ, οὐχί.

Ἐν γένει αἱ νομοθεσίαι ἐξαιροῦσι τῆς προκειμένης φορολογίας τὰς ἀμάξας ἐκεῖνας, τῶν ὁποίων ἢ κίνησις ἀνήκει εἰς τὴν γεωργίαν ἢ τὸ φορολογούμενον ἐπάγγελμα τοῦ ἰδιοκτήτου. Ἐν Ἀγγλίᾳ ἐξαιροῦνται οἱ ἵπποι καὶ αἱ ἀμαξαί τῶν μελῶν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας καὶ τῶν ἱατρῶν. Περιστὸν νὰ σημειωθῇ ἡ γενικὴ ἀπανταχοῦ ἐξαίρεσις τῶν εἰς τὸ δημόσιον ἀνηκόντων ἵππων.

Ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξίν τοῦ φόρου, στηρίζεται αὕτη εἰς τὸ σύστημα τῶν δηλώσεων καὶ τοῦ ἐπ' αὐτῶν ἐλέγχου, ὅστις ἐν τῇ ἀπλουστερᾷ αὐτοῦ διαρρυθμίσει, μεταξὺ τῆς γενικῆς καὶ τοπικῆς διοικήσεως, δὲν ὑπόκειται εἰς πλείονας τῶν συνήθων δυσχερείας. Ἐν περιπτώσει ἀποκρούσεως

φορολογουμένων ἀντικειμένων ἢ ἀνακριβοῦς δηλώσεως αὐτῶν, ὁ φόρος ἐν Γαλλίᾳ διπλασιάζεται. Ἐν γένει δὲ προσιθεμένου μικροῦ τινος ποσοστοῦ ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ φόρου, δύναται νὰ καλυφθῶσιν αἱ δαπάναι τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεώς του. Ἀρκεῖ νὰ συνεταιρισθῇ τὸ δημοτικὸν μετὰ τοῦ δημοσίου συμφέροντος ἐπὶ τῶν προϊόντων τοῦ φόρου τούτου, ἵνα ἐτι μᾶλλον ἐξασφαλισθῶσι.

Καὶ ὁμῶς δὲν πρέπει ἐντεῦθεν νὰ συλλάβῃ τις μεγάλην ἰδέαν περὶ τῆς παραγωγικότητος τοῦ προκειμένου φόρου. Ἐν Ἀγγλίᾳ μὲν κατὰ τὸ 1859 παρήγαγε 17 ἑκατομ. δραχμῶν (9 ἑκατομ. ἀπὸ τῶν ἵππων καὶ 8 ἀπὸ τῶν ὄχημάτων), ἐν Γαλλίᾳ δὲ προϋπολογισθεὶς πρὸ τοῦ 1865 εἰς 5 $\frac{1}{2}$ ἑκατομ. φρ. παρήγαγε μόνις 2 $\frac{7}{10}$ ἑκατομ. Ἀναλόγως δύναται νὰ εἰκάσῃ τις καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ.

Αἱ τράπεζαι, εἴτε προνομιοῦχοι, εἴτε μὴ, δὲν πρέπει ν' ἀπολαύσῃ, προκειμένης ἐπιβολῆς φόρου, οὐδενὸς προνομίου ἀπαλλάσσοντος αὐτὰς τοῦ βάρους τοῦ ἐπιβαλλομένου ἐπὶ τοῦ εισοδήματος ἐκάστου τῆς κοινωνίας μέλους διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους. Περιστὸν δὲ ν' ἀναφέρωμὲν ἐνταῦθα ὅτι μεταξὺ Τραπεζῆς καὶ τραπεζίτου οὐδεμίᾳ ἄλλῃ ὑφίσταται διαφορὰ, εἰμὴ μόνον ὅτι ὁ μὲν τραπεζίτης εἶναι πρόσωπον εὐθυνόμενον ἐπ' ἀπειρον διὰ τὰς τραπεζικὰς πράξεις του, αἱ δὲ Τράπεζαι, πρόσωπον ἠθικὸν ὡς ἀντιπροσωπεύουσαι πλείονα πρόσωπα καὶ μὴ εὐθυνόμεναι πέραν τοῦ κατατεθέντος κεφαλαίου των, ὅποτε ἡ σύστασις των, ὡς ἀνωνύμων ἐταιριῶν, ἐγένετο ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἰσχύοντος νόμου τοῦ διέποντος τὰς ἀνωνύμους

εταιρίας. Ἀλλὰ, καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν εἴτε ἀπέναντι τῶν τρίτων, εἴτε ἀπέναντι τοῦ Κράτους οὐδεμία ὑφίσταται διαφορά. Δι' αὐτὸ δὲ τοῦτο, ἐπὶ ἴσοις ὅροις, αἱ ἀρχαί, ὡς πρὸς τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου, πρέπει νὰ ᾧσιν αἱ αὐταὶ εἴτε πρόκειται περὶ τραπεζίτου, εἴτε περὶ Τραπεζῆς, λαμβανομένου μόνον ὑπ' ὄψιν ὅτι τῶν μὲν Τραπεζῶν τὸ εἰσόδημα γίνεται κατ' ἀνάγκην γνωστὸν, τὸ τοῦ τραπεζίτου δὲ δύναται νὰ μένη πάντῃ ἀγνωστὸν. Περὶ τούτου ὁμῶς δὲν πρόκειται, διότι, ἐν τῇ παρούσῃ μελετῇ μόνον σκοπὸν προτιθέμεθα ν' ἀποδείξωμεν ὅτι πᾶσα ἐπιβολὴ φόρου εἰς τὰς τραπεζάς, πέραν τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀναλόγου, εἶναι εἰς ἀντιθέσιν ὄχι μόνον πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς ἀπονεμητικῆς δικαιοσύνης ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ καλῶς ἐννοούμενον τῆς πολιτείας συμφέρον. Ὁρμώμεθα δὲ εἰς τὴν ἀπόδειξιν ταύτην διότι, ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ περιβάλλοντος τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπρόσωπων τοῦ ἔθνους, πολλὰ ἐλέχθησαν δυνάμενα νὰ ἐπηρεάσωσι τὴν γνώμην τῶν κύριον μέλημα ἐχόντων τὴν εὐημερίαν τοῦ Κράτους ὑπὸ τε τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἔποψιν.

Ὅτι αἱ Τράπεζαι, ὡς ἕκαστος πολίτης, ὀφείλουν νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους κατ' ἀναλογίαν τοῦ εἰσοδήματός των, οὐδεμία δύναται νὰ ὑπάρχη ἀντίρρησης, διότι, ὡς ἀνωτέρω ἀνεφέραμεν, αἱ Τράπεζαι ὑπόκεινται εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις εἰς ἃς ὑπόκειται ἕκαστος τῆς κοινωνίας μέλος.

Οὐδεμία δύναται ὡσαύτως νὰ ὑπάρχη ἀντίρρησης ἐπὶ τοῦ ὅτι αἱ τράπεζαι εἰσὶ συνήθως τόσαι δεξαμεναὶ ἐν αἷς εἰσρέει, ἐκ διαφόρων πηγῶν προερχόμενον, τὸ κυκλοφοροῦν χρήμα, καὶ ὅθεν διοχετεύεται πρὸς ἀρδεύσιν τῶν διαφόρων κλάδων τῆς βιομηχανίας. Καὶ πραγματι, πλείστοι ἄνθρωποι, οἵτινες δὲν δύνανται νὰ διαχειρίζωνται ἀφ' ἑαυτῶν τὴν περιουσίαν των, ἢ οἵτινες ἀφίνουν κληροδοτήματα εἰς φιλανθρωπικά ἢ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα, καταθέτουσιν ἐν ταῖς Τραπεzaῖς μέρος τῶν οἰκονομιῶν

των ἢ τῆς περιουσίας των ἐπὶ τόκῳ ἢ καὶ ἄνευ τόκου, καὶ, τοιοῦτοτρόπως, τὰ χρηματικὰ αὐτὰ ποσὰ κυκλοφοροῦσιν ἀεννάως, ἐνῶ, ἄνευ τῶν Τραπεζῶν, ἤθελον μείνει, κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος, ἢ κεκλεισμένα ἐν τοῖς κιβωτίοις, ἢ καρποφοροῦντα μακρὰν τοῦ πατρίου ἐδάφους. Οὕτω βλέπομεν ὅτι, παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ, τὰ μὲν ἐπὶ τόκῳ κατατεθέντα χρηματικὰ κεφάλαια ἀνέρχονται εἰς δρ. 22,934,380, τὰ δὲ ἄνευ τόκου εἰς δρ. 2,472,857. Παρὰ τῇ Πιστωτικῇ δὲ, τὰ μὲν ἐπὶ τόκῳ ἀνέρχονται εἰς δραχ. 2,776,054, τὰ δὲ ἄνευ τόκου εἰς δρ. 29,263, ὥστε τὸ ὅλον τῶν ἐπὶ τόκῳ καὶ ἄνευ τόκου καταθέσεων παρὰ ταῖς δύο Τραπεzaῖς, τῇ Ἑθνικῇ καὶ τῇ Πιστωτικῇ, ἀνέρχεται, κατὰ τοὺς δύο τελευταίους ἐτησίους ἰσολογισμοὺς των, εἰς τὸ σπουδαῖον ποσὸν δρ. 28,232,554, ποσὸν τὸ ὁποῖον ἤθελε μείνει ἐν ἀδρανεῖα καὶ στειρία, ἐνῶ, διὰ τῆς ἐν ταῖς Τραπεzaῖς καταθέσεως αὐτοῦ, εὐρίσκεται εἰς διηνεκῇ κυκλοφορίαν οὐ μόνον πρὸς ὄφελος τῶν διαφόρων κλάδων τῆς βιομηχανίας, ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτὸ, ὁμολογουμένως, τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου ταμείου. Ἀλλ' εἰς τοῦτο καὶ μόνον δὲν περιορίζεται ἡ εὐεργετικὴ ἐπίδρασις τῶν τραπεζῶν ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως τῆς βιομηχανίας, οὔτε ἡ παραγωγικὴ αὐτῶν ὠφέλεια ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ταμείου, ὁπότε ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἅπασα ἡ διηνεκὴς κίνησις τῶν κεφαλαίων των φορολογεῖται ἀεννάως καὶ ἰδοῦ πῶς.

Αἱ μετοχαὶ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἀνέρχονται εἰς 18,000, δι' ἃς ἐπληρώθη ἅπαξ χαρτόσημον, ἀνὰ λεπτὰ 50 δι' ἐκάστην μετοχὴν, δρ. 5000, τὸ αὐτὸ δὲ χαρτόσημον, πρὸς λεπτὰ 50, πληρώνεται κατὰ πᾶσαν μετατροπὴν τῶν μετοχῶν αὐτῶν ἀπὸ ἀνωδύμων εἰς ὀνομαστικὰς καὶ τ' ἀνάπαλιν. Ἐκτὸς τούτου πληρώνονται κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς αὐτῆς Τραπεζῆς ἕτεραι δρ. 9000 διὰ τὰ μερίσματα τῶν δύο ἑξαμηνιῶν, πρὸς δὲ καὶ δρ. 10000 διὰ φόρον ἐπιτηθεύματος.

Αἱ μετοχαὶ τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς ἀνέρχονται εἰς

36000 δι' ας ἐπληρώθη ἅπαξ χαρτόσημον, ἀνά λεπτά 25 δι' ἐκάστην μετοχὴν, δρ. 14000. Τὸ αὐτὸ δὲ χαρτόσημον πληρώνεται κατὰ πᾶσαν μετατροπὴν τῶν μετοχῶν αὐτῶν ἀπὸ ἀνωμόμων εἰς ὀνομαστικὰς καὶ τ' ἀνάπαλιν. Ἐκτός τούτου ἡ Πιστωτικὴ Τράπεζα πληρώνει ἐτήσιον φόρον ἐπιτηδεύματος δρ. 5000.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα προεξόφλητε καθ' ὄλον τὸ ἔτος 1876 γραμμάτια δρ. 137,111, 637, ἐχορήγησεν εἰς ἀνοικτοὺς λογαριασμοὺς δραχ. 55,715,957, εἰς δάνεια ἀπλᾶ ἐπὶ ὑποθήκῃ δρ. 17,942,732, εἰς δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρω δρ. 2,557,351, εἰς δάνεια χρεωλυτικὰ δρ. 55,885. Ἐξέδοτο δὲ ἐπιταγὰς ἐντὸς τοῦ Κράτους δρ. 38,790,543 καὶ συναλλάγματα ἐπὶ τὸ ἐξωτερικὸν δρ. 17,000,000, ἦτοι τὸ ὅλον, καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος φορολογούμενον ποσὸν, δρ. 269,147, 105.

Αἱ προεξοφλήσεις τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς ἀνῆλθον, κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, εἰς δραχ. 27,399,132. Ἐχορήγησε δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρω δρ. 575,412, εἰς ἀνοικτοὺς λογαριασμοὺς ἐπὶ ἐνεχύρω τίτλων δρ. 89740. Ἐξέδοτο δὲ συναλλάγματα ἐπὶ τὸ ἐξωτερικὸν δρ. 8,575,357, ἦτοι τὸ ὅλον φορολογούμενον ποσὸν δρ. 36,549,581.

Ἡ σημεῖωσις αὕτη τῆς κινήσεως καὶ τοποθετήσεως τῶν κεφαλαίων τῆς Ἐθνικῆς καὶ τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς ἀρκεῖ, πιστεύομεν, ὅπως γίνῃ καταληπτὴ ἡ ὠφέλεια τῆς ὑπάρξεως τῶν Τραπεζικῶν καθιδρύματων καὶ ὡς πρὸς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς βιομηχανίας, καὶ ὡς πρὸς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ὅποτε μάλιστα τὰ καθιδρύματα αὐτὰ διοικοῦνται μετ' εὐθύτητος καὶ περισκέψεως.

Εἰρήσθω δὲ ἐν παρόδῳ ὅτι, κατὰ τοὺς ἐτησίους ἰσολογισμοὺς τοῦ ἔτους 1876, τὰ καθαρὰ κέρδη τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀνῆλθον εἰς δρ. 4,399,376 τὰ δὲ καθαρὰ κέρδη τῆς Πιστωτικῆς εἰς δρ. 862,994, δηλαδή, ὡς ἔγιστα, τὸ πέμπτον τῶν κερδῶν τῆς Ἐθνικῆς.

Μετὰ τὴν σύγκομον ταύτην ἐκθεσιν τῆς κινήσεως καὶ

τοποθετήσεως τῶν κεφαλαίων τῶν περιῶν πρόκειται Τραπεζῶν, τὴν ἀποδεικνύουσαν τὴν εὐεργετικὴν αὐτῶν ἐπιρροὴν ἐπὶ τὴν κοινωνικὴν εὐημερίαν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ δημοσίου πλοῦτου, δεόν να ἐξετάσωμεν ἂν τὰ χρηματικὰ ταῦτα κεφάλαια, δι' αὐτὸ τοῦτο διότι κυκλοφοροῦσιν ἐν τῷ φανερῷ, πρέπει να φορολογῶνται οὐχὶ ὅπως ἀπαιτεῖ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀναλόγου, ἀλλ' ἐπιβαρυνόμενα κατ' ἀντίθετον λόγον τῆς ἀρχῆς ταύτης.

Μίαν παρατήρησιν θεωροῦμεν ἐνταῦθα ἀναγκαίαν, ὅτι δηλαδή ὁσάκις πρόκειται να ἐφαρμοσθῇ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀναλόγου δεόν, κατὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου, να λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν καὶ οἱ ποικίλοι κίνδυνοι, εἰς οὓς ὑπόκειται ἡ φορολογουμένη ἰδιοκτησία, διότι, ἄλλως, θὰ ἐφορολογεῖτο, εἰ ἔξεστι εἰπεῖν, καὶ αὐτὴ ἡ παραγωγὴ τῶν κινδύνων. Ἐν σύγκομον παράδειγμα ἀρκεῖ, ἐὰν παραδείγματος ὑπάρχῃ ἀνάγκη, ὅπως καταστῇ σαφὴς ἡ ἰδέα αὕτη. Ὑποθέσωμεν δύο ἀδελφοὺς Πέτρον καὶ Παῦλον, κληρονομησαντας ἕκαστον ἀνά δρ. 100,000. Ὁ μὲν Πέτρος τοποθετεῖ τὴν περιουσίαν του εἰς ἀγορὰν οἰκίας παρεχούσης αὐτῷ ἐτήσιον εἰσόδημα δρ. 8000. Ὁ δὲ Παῦλος τοποθετεῖ τὴν ἰδικὴν του εἰς ἀκροσφαλῆ πινά ἐπιχείρησιν, παρέχουσαν μὲν αὐτῷ, κατὰ μέσον ὄρον, ἐτήσιον εἰσόδημα δρ. 20000, ἀλλ' ὑποκειμένην εἰς τοιοῦτους κινδύνους, ὥστε καὶ αὐτὸ τὸ κεφάλαιόν του κινδυνεύει να ἀπολεσθῇ ἐν δοθείσαις τιναῖς περιστάσεσιν. Ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει νομίζομεν, ὅτι ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀναλόγου κακίστην θὰ ἐλάμβανεν ἐφαρμογὴν, ἂν ὁ φόρος ἐπεβάλλετο ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, μὴ λαμβανομένων παντάπασιν ὑπ' ὄψιν τῶν κινδύνων, εἰς οὓς ὑπόκειται τὸ κεφάλαιον τοῦ τοποθετήσαντος αὐτὸ εἰς ἀκροσφαλῆ ἐπιχείρησιν, εἰς τρόπον ὥστε ὁ μὲν Πέτρος να πληρώνῃ φόρον 5 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν δρ. 400, ὁ δὲ Παῦλος, ἐπίσης 5 ἐπὶ τοῖς 100 δρ. 1000. Τὸ παράδειγμα τοῦτο ἀρκεῖ ὅπως πεισθῇ ἕκαστος ὅτι, κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀναλόγου, δεόν να λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν πολ.

λαι περιστάσεις, ιδίως δὲ οἱ κίνδυνοι, εἰς οὓς ὑπόκειται ἡ φορολογουμένη ἰδιοκτησία. Αὐτὸς δὲ οὗτος ὁ λόγος ἄγει ἡμᾶς εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος φορολογία, ἐκτὸς τοῦ ὅτι κινδυνεύει πάντοτε νὰ παρεκτρέπῃται τοῦ ἀναλόγου καὶ νὰ καθίσταται οὕτω λίαν ἐπαχθῆς τοῖς φορολογουμένοις, συνεπάγει καὶ τὸ μέγα ἄτοπον τοῦ παρεισάγειν ἐν τῇ κοινωνίᾳ σπέρματα κακοηθείας, ἐκάστου φορολογουμένου πειρωμένου ν' ἀποκρύπτῃ διὰ πλαστῶν μέσων τὸ εἰσόδημά του, παριστῶν αὐτὸ ὅσον ἔνεστι κατώτερον τοῦ πραγματικοῦ. Τούτου ἕνεκα προτιμότερα εἶναι, ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις, ἡ τοῦ ἐπιτηδεύματος φορολογία, ἐπεκτεινομένη ἐπὶ ὅλων τῶν κλάδων τῆς βιομηχανίας ὑπὸ τὴν γενικωτέραν τῆς λέξεως αὐτῆς σημασίαν. Διὰ τοῦ φορολογικοῦ αὐτοῦ συστήματος καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀναλόγου ἱκανοποιεῖται, ὅσον ἡ φύσις τοῦ πράγματος τὸ ἐπιτρέπει, καὶ ἡ δημοσία ἠθικὴ μένει ἀπρόσβλητος. Τὸ δημόσιον θέλει εἰσπράττει πλείονα καὶ ὑπόκεισθαι εἰς ὀλιγωτέρας δαπάνας εἰσπράξεως, οἱ δὲ φορολογούμενοι θέλουσιν ἀποφεύγει τὰς λίαν ἐπαχθεῖς διατυπώσεις καὶ αὐτὴν μάλιστα τὴν ἀκροσφαλῆ δοκιμασίαν τῶν συνειδήσεων.

Ἐν τούτοις δὲν πρέπει ν' ἀποσιωπήσωμεν, ὅτι τὸ κυκλοφοροῦν κεφάλαιον τότε μόνον παράγει, ὅποτε μεταβαίνει ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ κυρίου του εἰς χεῖρας ἄλλου, τοῦθ' ὅπερ ἐκτίθησιν αὐτὸ εἰς παντοδαποὺς κινδύνους. Ἐπιτραπέϊτω δ' ἡμῖν ν' ἀναφέρωμεν πρόσφατά τινα παραδείγματα Ἐτραπεζῶν Παρισίων, Βερολίνου καὶ Κωνσταντινουπόλεως, ὧν αἱ μετοχαί, ἀφοῦ μεγάλως ὑπερετιμῆθησαν καὶ κατέστησαν περιζήτητοι, ἔλαβον ἐπὶ τέλους ἀπίστευτον ὑποτίμησιν καὶ διάκεινται ἄνευ ζητήσεως.

Αἱ μετοχαί, πρὸς φρ. 500 ἐκάστη, τῆς Société Immobilière Παρισίων, τῆς ὁποίας τὸ πραγματικὸν κεφάλαιον ἀνήρχετο εἰς 80 ἑκατομμύρια, ἐξέπεσαν εἰς φρ. 11.

Ἡ Banque centrale Βερολίνου ἔδωσεν ἐν ἔτος μέρος 43 ἐπὶ τοῖς 100· αἱ μετοχαί τῆς ὑψώθησαν εἰς 420, ἐξέ-

πεσαν δὲ εἰς 25. Ἡ Ost—End ἔδωσε μέρος 14 ἐπὶ τοῖς 100· αἱ μετοχαί τῆς ὑψώθησαν εἰς 120, ἐξέπεσαν δὲ εἰς 12. Ἡ Landerwerbund Bank—verein ἔδωσεν εἰς ἐν ἔτος 40 ἐπὶ τοῖς 100· αἱ μετοχαί τῆς ἀνῆλθον εἰς 200 καὶ κατῆλθον εἰς 15. Ἡ West—End ἔδωσε 15 ἐπὶ τοῖς 100· αἱ μετοχαί τῆς ἀνῆλθον εἰς 125 καὶ κατῆλθον εἰς 1. Ἡ Nord—End ἔδωσεν 20 ἐπὶ τοῖς 100· αἱ δὲ μετοχαί τῆς ἀνῆλθον εἰς 140 καὶ κατῆλθον εἰς 0 (ὄρα Revue des Deux Mondes τῆς 15 Νοεμβρίου 1876).

Αἱ μετοχαί τῆς Société Générale de l'Empire Ottoman ἀνῆλθον εἰς λίρας ἀγγλικὰς 14, σήμερον δὲ περιστρέφονται εἰς 2,25. Αἱ μετοχαί τοῦ Crédit Général Ottoman ἀνῆλθον εἰς λίρας τουρκ. 21, σήμερον δὲ περιστρέφονται εἰς 1,35. Αἱ τῆς Banque de Constantinople ἀνῆλθον εἰς λίρας ἀγγλ. 9,50, σήμερον δὲ περιστρέφονται εἰς 2,25. Αἱ τῆς Société Ottomane des Changes et des valeurs ἀνῆλθον εἰς λίρας ἀγγλ. 7, σήμερον δὲ περιστρέφονται εἰς 1,27. Καὶ αἱ τιμαὶ δὲ αὐταὶ εἰσὶ μᾶλλον ὀνομαστικαὶ παρά πραγματικαί.

Περὶ τὸν κρίνομεν ν' ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα τοὺς λόγους τῶν καταστροφῶν αὐτῶν, διότι, σημειοθῶντες τὰς ὑποτιμήσεις τῶν μετοχῶν διαφόρων Ἐτραπεζῶν, μόνον σκοπὸν προτιθέμεθα νὰ ὑποδείξωμεν εἰς ποίους κινδύνους ὑπόκειται τὸ κυκλοφοροῦν κεφάλαιον, ἅμα ἐξέλθῃ τῶν χειρῶν τοῦ κυρίου του. Δὲν ἔπεται ὁμῶς ὅτι οἱ κίνδυνοι οὗτοι εἰσὶν ἀναπόφευκτοι· ἀρκεῖ νὰ θεωρήσωμεν αὐτοὺς ὡς ἐνδεχομένους καὶ πιθανούς.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἔλαβε βεβαίως τὴν ἀγαθὴν τύχην, νὰ εὑρεθῇ ὑπὸ εὐνοϊκὰς περιστάσεις καὶ νὰ διατελῇ ὑπὸ διοίκησιν ἐμφρονα καὶ περισκερμένην, ὥστε ἡ ἀξία τῶν μετοχῶν αὐτῆς νὰ τριπλασιασθῇ ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος κατωτέρου τῆς τεσσαρακονταετίας· ἀλλ' ἐκ τούτου δὲν ἔπεται ὅτι δὲν ὑπόκεινται αὐταὶ εἰς ἐνδεχομένους κινδύνους, ὥστε νὰ ἐκπέσωσι καὶ κάτω τῆς ἀρχικῆς ἀξίας των.

Τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα ἄγουσιν ἀναγκαίως εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι, προκειμένης ἐπιβολῆς φόρου εἰς τὰς Τραπεζας, ἀνωτέρου ἐκείνου εἰς ὃν ἤδη ὑπόκεινται, πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν οὐ μόνον ὁ ἤδη ἐπιβεβλημένος αὐτοῖς φόρος τοῦ εἰσοδήματος, ἀλλὰ καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ποσὰ τὰ εἰσερχόμενα εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον συνεπείᾳ αὐτῆς τῆς διηνεκοῦς κινήσεως τῶν κεφαλαίων των. Ἐκτὸς δὲ τούτου δεόν κυρίως νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν οἱ ποικίλοι κίνδυνοι, εἰς οὓς ὑπόκεινται τὰ κυκλοφοροῦντα ταῦτα κεφάλαια, διότι, τούτου μὴ γενομένου, ἀθετεῖται ἐναργῶς αὐτὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀναλόγου καὶ καταστρέφεται ἢ πρὸς τὸν συνεταιρισμὸν τάσις, πρὸς βλάβην ἀνεπανόρθωτον μεγάλων κοινωνικῶν συμφερόντων.

Ἐπιτραπείτω δ' ἡμῖν νὰ θεωρήσωμεν ἀνυπόστατον τὴν ἀξίωσιν τῶν διατεινομένων ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, δι' αὐτὸ τοῦτο διότι κέκτηται προνόμιον ἀποκλειστικὸν ἐκδόσεως καὶ κυκλοφορίας τραπεζικῶν γραμματίων, ὀφείλει νὰ φορολογηται καὶ ἐξαιρετικῶς. Ἀξίωσις τοιαύτη εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τε τὰς ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης καὶ πρὸς τὴν τοῦ ἀναλόγου.

Τὸ προνόμιον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐχορηγήθη δυνάμει νόμου, ἐπὶ τῇ βάσει ἀμφοτεροβαρῶν ὑποχρεώσεων, τῆς κυβερνήσεως, ἀφ' ἑνός, καὶ τῶν ἰδρυτῶν τῆς Τραπεζῆς, ἀφ' ἑτέρου. Ἐπομένως, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ προνομίου, οὔτε ἡ Τράπεζα δικαιούται ν' ἀθετήσῃ τὰς ὑποχρεώσεις, ἄς ἀνεδέξατο ὅπως τῇ χορηγηθῇ τὸ προνόμιον, οὐ τὸ Κράτος ν' ἀθετήσῃ ἐκείνας, ἄς ἐπίσης ἀνεδέξατο τοῦ προστατεῦσαι τὸ χορηγηθὲν ὑπ' αὐτοῦ προνόμιον κατὰ πάσης οἰαςδήποτε καὶ ὀθενδήποτε προερχομένης προσβολῆς. Αἱ ἀρχαὶ αὗται εἰσὶ τοσοῦτον σαφεῖς, ὥστε πᾶσα περαιτέρω διασάφισις θὰ ἐθεωρεῖτο, καὶ δικαίως νομίζομεν, ὡς σχολαστικότης.

Ἐὰν λοιπὸν παραδεχθῶμεν ὅτι, διαρκούντος τοῦ προνομίου, τὸ Κράτος, συνεπείᾳ τῆς τεραστίας προόδου τῆς

Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐπιβάλλειν εἰς βάρος αὐτῆς οἰανδήποτε προαιρεῖται ἐξαιρετικὴν φορολογίαν, ὀφείλομεν νὰ παραδεχθῶμεν ἐπίσης ὡς ἀναγκαίαν συνέπειαν καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ καταργήσῃ τὸ χορηγηθὲν προνόμιον. Διότι ἅμα παραδεχθῶμεν τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιβολῆς οἰουδήποτε ἐξαιρετικοῦ φόρου 10, 20, 30 ἐπὶ ταῖς ἑκατὸν, ἀπολήγομεν εὐθὺ εἰς αὐτὴν τοῦ προνομίου τὴν κατάργησιν. Οὔτε δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ τις ὅτι τὸ Κράτος, ὡς Κράτος, προκειμένου περὶ συμβολαίου ἀμφοτεροβαροῦς, ἔχει πλείονα δικαιώματα ἀπὸ τὴν Τράπεζαν, διότι ἡ δικαιοσύνη δὲν ἔχει οὔτε δύο μέτρα, οὔτε δύο σταθμὰ. Μόνον δὲ λόγοι ὑψίστου συμφέροντος δύνανται νὰ δικαιολογήσωσι τὴν ἀθέτησιν τῶν ὑποχρεώσεων του, ἀλλὰ καὶ ἡ περίπτωσις αὕτη συνεπάγει τὴν ὑποχρέωσιν εἰς ἀποζημιώσεις.

Ὑπὸ τὴν οἰκονομικὴν ἔννοιαν, πᾶσα ἐπιβολὴ φόρου, μὴ ἔχουσα τὴν βάσιν τῆς ἐπὶ τοῦ ἀναλόγου, θέλει τάχιον ἢ βράδιον ἐπιφέρει ἀποτελέσματα παρακωλύοντα τὴν πρόοδον τῆς βιομηχανίας καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ δημοσίου πλούτου. Ὑπάρχουσι βεβαίως περιστάσεις, καθ' ἃς τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα ὀφείλουν νὰ σιωπῶσι, προκειμένου λόγου περὶ ἄλλων ὑψίστων ἔθνικῶν συμφερόντων, ἀλλὰ, καὶ ἐν τῷ ἄκρῳ τούτῳ, ἡ ἐπιβολὴ τῶν φόρων δὲν πρέπει νὰ ἐκτρέπηται τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀναλόγου.

N. I. ΒΑΣΣΑΜΑΚΗΣ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ τὴν πρώτην τριμηνίαν τοῦ 1877 τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος ἀνεβιβάσθη εἰς δραχ. 28,767,463

ἐκτὸς τῶν 26, 959,534 τῆς ἀντιστοίχου τριμηνίας τοῦ 1876 (1). Ἐκ τῶν ἀντικειμένων τούτων ποσοτήτων 21,909,570 ἀνέχουσιν εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ 1877 καὶ 22,020,952 εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ 1876. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξαγωγὴν, περιλαμβάνει αὕτη 6,857,893 τῆς ἀ τριμ. τοῦ 1877 καὶ 4,938,582 τῆς τοῦ 1876. Μεταξὺ λοιπὸν τῶν ἀντιστοίχων τριμηνιῶν παρατηρεῖται ἐλάττωσις εἰς τὴν εἰσαγωγὴν κατὰ 111, 382 δρ. καὶ αὐξήσις εἰς τὴν ἐξαγωγὴν κατὰ 1,919,311.

Ἐάν ἐπὶ τοῖς ἀνωτέρω μελετήσωμεν τὸ ρεῦμα τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ὁμοῦ, ἰδοῦ πῶς τοῦτο διαμοιράζεται καθ' ἐκάστην ἐπικράτειαν:

Χῶραι	ἀ τριμ. '77	ἀ τριμ. '76	Χῶραι	ἀ τριμ. '77	ἀ τριμ. '76
Ἀγγλία	9152210	7202951	Ρουμανία	867883	551094
Τουρκία	5121659	5060756	Γερμανία	364672	...
Αὐστρία	4868991	4631134	Ἀμερικὴ	242056	203340
Ρωσσία	3042006	2643840	Αἴγυπτος	155364	225330
Γαλλία	2609846	4583982	Ὀλλανδία	74548	175101
Ἰταλία	2240395	1460534	Βέλγιον	27868	71472

Ἀξιοπαρατήρητος εἶναι ἡ ἐλάττωσις τοῦ πρὸς τὴν Γαλιαν ἡμετέρου ἐμπορίου, καταπεσόντος σχεδὸν εἰς τὸ ἥμισυ, μεταξὺ τῶν δύο ἀντιστοίχων τριμηνιῶν (ἀπὸ 4 $\frac{1}{2}$ ἑκατομ. εἰς 2 $\frac{2}{10}$). Ἡ μεγαλειτέρα αὐξήσις ἀπαντᾶται πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, κατὰ δύο σχεδὸν ἑκατομμύρια. Κατόπιν ἔρχεται ἡ Ἰταλία, κατὰ $\frac{3}{10}$ ἑκατομ. καὶ ἡ Ρωσσία, κατὰ

(1) Ἔχω ὑπ' ὄψιν τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀπὸ τῶν κυριωτέρων 16 ἐμπορικῶν τῆς Ἑλλάδος κέντρων Ἀθῆναι, Πειραιεὺς, Πάτραι, Σύρος, Κέρκυρα, Κεφαλληνία, Ζάκυνθος, Σπέτζαι, Ναύπλιον, Θῆρα, Λευκάς, Καλάμαι, Χαλκίς, Ὑδρα, Γαλαξείδιον καὶ Μεσολόγγιον. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς λοιπὰς διεξόδους τοῦ ἐξωτερικοῦ ἡμῶν ἐμπορίου, εἶναι αὗται οὐσιωδῶς ἀσήμαντοι, δὲν συμπεριελήφθησαν δ' ἐτι ἐν ταῖς ἐπισήμοις δημοσιεύσεσι.

$\frac{4}{10}$ ἑκατομ. Παραλείπω τὰς μικροτέρας αὐξήσεις καὶ ἐν γένει τὰς ἥττον σημαντικὰς διευθύνσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ ἡμῶν ἐμπορίου.

Ἐκ τῆς ἐπόψεως τῆς εἰσαγωγῆς, κατέχει τὴν πρώτην θέσιν ἡ Ἀγγλία 6 $\frac{3}{10}$ ἑκατομ. δρ., τὴν δευτέραν ἡ Τουρκία 4 $\frac{2}{10}$ καὶ τὴν τρίτην ἡ Αὐστρία 3 $\frac{1}{10}$, ἥτοι ὁμοῦ 14 $\frac{4}{10}$ ἑκατομ. δρ., πλέον τῶν δύο τρίτων τῆς ὅλης κατὰ τὴν ἀ τριμηνίαν 1877 Ἑλληνικῆς εἰσαγωγῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ρωσσία ὑπολογίζεται εἰς 2 $\frac{6}{10}$ ἑκατομ. δρ., ἡ Γαλλία εἰς 2 $\frac{2}{10}$ (κατὰ τὴν ἀντίστοιχον τριμηνίαν 1876 ὑπολογίζετο εἰς 4 $\frac{1}{10}$ ὥστε τὸ πλεῖστον τῆς ἐλαττώσεως τοῦ Ἑλληνο Γαλλικοῦ ἐμπορίου ὀφείλεται εἰς τὴν εἰσαγωγὴν), ἡ Ἰταλία εἰς 1 $\frac{2}{10}$, ἡ Ρουμανία εἰς $\frac{6}{10}$, ἡ Ἀμερικὴ εἰς $\frac{2}{10}$, ἡ Αἴγυπτος εἰς $\frac{1}{10}$, καὶ τὸ Βέλγιον καὶ ἡ Ὀλλανδία ὁμοῦ ὀλιγώτερον τοῦ $\frac{1}{10}$. Τὰ κυριώτερα τῆς εἰσαγωγῆς ἐμπορεύματα συνδυάζονται πρὸς τὴν κατὰ τὰς διαφόρους χώρας κυριεύουσαν ἐμπορικὴν παραγωγὴν, κατατάσσονται δὲ κατὰ Μάρτιον 1877 ὡς ἑξῆς: Δημητριακοὶ καρποὶ 2441877 δρ., ὑφάσματα 1989179, δέρματα 586332, ζάχαρις 393722, γαϊάνθρακες 320030, ξυλεία 270890, σίδηρος 198657, ὀπῶραι 190105, καφφές 167493, πῖλοι 114797, θεῖον 105603, ἔλαιον 98416, τεταριχευμένα 95610, χάρτης 92603, βαφαὶ καὶ στυφώματα 81900, κηρὸς 77315, ποτὰ 73833, νήματα βαμβακηρὰ 73305, κιγκάλια 69778, διάφορα 1025589, ὅλον 8574064 δρ.

Ἐκ τῆς ἐπόψεως τῆς ἐξαγωγῆς, εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐπίσης ἀνήκει ἡ πρώτη θέσις 2 $\frac{2}{10}$ ἑκατομ. δρ., εἰς τὴν Αὐστρίαν ἡ δευτέρα 1 ἑκατομ., εἰς τὴν Τουρκίαν ἡ τρίτη $\frac{2}{10}$ ἑκατομ., ἥτοι ὁμοῦ 4 $\frac{4}{10}$ ἑκατομ. δρ., πλέον τῶν δύο τρίτων τῆς ὅλης κατὰ τὴν ἀ τριμηνίαν τοῦ 1876 Ἑλληνικῆς εἰσαγωγῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἰταλία ὑπολογίζεται εἰς $\frac{6}{10}$ ἑκατομ. δρ., ἡ Γαλλία εἰς $\frac{1}{10}$, ἡ Γερμανία εἰς $\frac{2}{10}$, ἡ

Ρωσσία εις $\frac{3}{10}$, ἡ Ρουμανία εις $\frac{2}{10}$, κλπ. Τὰ ἐξαχθέντα ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐμπορεύματα ἐν μηνὶ Μαρτίῳ 1877 ἀκολουθοῦσι τὴν ἐξῆς σειράν: Ἐλαιον 1189656 δρ., δέρματα 543834, σταφίς 177370, νήματα 109720, σύκα 95270, μέταξα 78000, καπνὸς 68985, ποτὰ 54466, σμόρικς 37800, τυρὸς 36314, διάφορα 147979, τὸ ὅλον 2538488 δρ.

ΕΚΘΕΤΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

Καίτει τὸ ὄνομα οὐ ποιεῖ τὸ πρᾶγμα, νομίζω παντάπασιν ἀτυχῆ τὴν ἐπὶ τοῦ ἐκθετοτροφείου Ἀθηνῶν ἐπωνυμίαν «Νηπιακὸν Ὀρφανοτροφεῖον». Δὲν πρόκειται περὶ ὀρφανῶν, τοὺς ὁποίους κατασκευάζει ὁ θάνατος τοῦ γονέως, ἀλλὰ περὶ ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους ἐκθέτει εἰς τὴν τύχην ἢ ἀσπλαγχνία, τὸ ὄνειδος ἢ ἡ ἐνδεῖα τῶν γεννητόρων.

Ἡ ἐκθεσις τῶν τέκνων δὲν εἶναι νέα· οὐδὲ ἀπανταχοῦ κινεῖ τὴν συμπάθειαν, εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν, τοῦ ἐγκαταλελειμμένου νηπίου ἢ φυσιογνωμία. Ἐν Κίνα π.χ. ἐκάστην πρῶτιαν οἱ ὁδοκαθαρισταὶ συναθροίζουσι τὰ ἐπὶ τῶν ὁδῶν ριπτόμενα νεογνά μετὰ τῶν συνειθισμένων εἰς τὸ ἐπάγγελμά των προφυλάξεων. Εἰς τὸν χριστιανισμὸν ἀνήκει ἡ ἀνωτάτη τῆς φιλοφροσύνης ἀνάπτυξις ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ πολλαὶ δυστυχίαι εὖρον ἄσυλον· θὰ ἦτο δὲ παράδοξον εἶναι δὲν εὔρισκε καὶ ἡ προκειμένη, ἀπὸ τῆς μυστηριώδους ἀγκάλῃς τῆς μητρὸς εἰς τὴν σκληρὰν τῆς λιθοστρώτου ὁδοῦ, μετὰστασις τῶν αἰωνίων τοῦ ἔρωτος καρπῶν.

Ἐπομένως παρὰ τῆς φωνῆ τοῦ ἀλόγου περιηγητοῦ, ὅστις τόσον ἀποτόμως ρίπτεται εἰς τὸν εὐρὺν κόσμον, πολλάκις ἐν τῇ χριστιανοσύνῃ ὑπῆρξε καρδία πάλλουσα. Ἴδου ἡ πρώτη τοῦ ἐκθετοτροφείου ἀρχή. Εἶναι ἱκανῶς ἀπλή· ἐν τούτοις ἐπὶ τῶν ὀρίων αὐτῆς συγκροεῖται ἡ φιλοφροσύνη μετὰ τοῦ δημοσίου συμφέροντος. Συμβαδίζουσαι μέχρι τινος αἱ δύο αὗται θεμελιώδεις ἰδέαι, ἐπὶ τέλους ἀφίστανται ἀλλήλων, διότι εἰς π.χ. ἡ πρὸς τὰ ἐκθετα φιλοφροσύνη ἀτονεῖ τὴν πρὸς τὰ γνήσια, εἰς ἀναβιβάζει τὴν ἐκθετοτροφίαν εἰς κοινωνικὴν ἀπόλαυσιν καὶ κατασκευάζει ἄνετα ἡ μεγαλοπρεπῆ δι' αὐτὴν ἄσυλα, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι καταφέρει οὕτω δεινότερα τραύματα ἐπὶ τοῦ δημοσίου συμφέροντος, τὸ ὁποῖον συναποτελεῖ ἡ οἰκογένεια, ἡ εὐθύνη καὶ ἡ πρόνοια. Τὸ ὀρθὸν μέτρον ἀπανταχοῦ τοῦ κόσμου τούτου εἶναι τὸ ἄριστον. Ὡστε κατόπιν τῶν ἀνωτέρω δὲν νομίζω ἀναγκαῖον, ἵνα ἐπανέλθω εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ἐκθετοτροφείου Ἀθηνῶν, οὐδὲ εἰς τὴν ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας τῆς Ἐλευθερίας ἰδρυσίν του. Πολὺ λάθος ἔχουσιν οἱ περὶ τὰ ὀνόματα ὀλιγωροῦντες. Οἱ λόγοι εἶναι σκιαὶ τῶν ἔργων. Ἡ δὲ σεμνὴ ἐλευθερία πρὸς ἄλλα ἐθνικὰ σύμβολα ἠδύνατο νὰ συνδυασθῇ ἐν τῇ πρὸς τὰς νέας γενεὰς γλώσση τῶν μνημείων.

Ἐν γένει τὰ ἐκθετοτροφεία πρέπει νὰ ὀργανίζωνται οὐχὶ ἐν ταῖς ἐπιστημοτέρας περιοχαῖς τῶν πόλεων· πρέπει νὰ εἶναι μελανείμων ἢ κατ' αὐτὰ φιλοφροσύνη, διότι καὶ ἀφορμὴ πένθους ὑπάρχει, ἀλλὰ συνδυασθῇ τὸ ἐκθετον πρὸς τὰς ἐξ ὧν ἐπήγασε ἠθικὰς καὶ οικονομικὰς ἐν τῇ κοινωνίᾳ αἰτίας. Ἐνῶ δὲ ἡ δημοσία εὐσπλαγχνία περισυνάξει τὰ θύματα, πρέπει νὰ δεικνύη οὐχὶ τὸ καταφύγιον τὸ πρόσκαιρον αὐτῶν, ἀλλὰ τὸν ἀληθῆ, τὸν σταθερὸν κατὰ τῶν ναυαγίων λιμένα, ὅστις εἶναι τὸ καθῆκον καὶ ἡ εὐθύνη τῶν δημιουργούντων τὰ ἀνθρώπινα πλάσματα. Αὐτὴ εἶναι ἡ γραμμὴ ἢ ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέματος διαχωρίζουσα ἀπέναντι τῶν λοιπῶν ἐθνῶν τὰ διαμαρτυρόμενα.

Ἐν τούτοις σκοπὸς τῆς προκείμενης μελέτης δὲν εἶναι ἡ περαιτέρω ἐπέκτασις πρὸς τὰ γενικά τοῦ ἀνα χειρας φιλανθρωπικοῦ θεσμοῦ πορίσματα. Περιορισθῶμεν οὕτως εἰς μόνην τὴν ἐν Ἀθήναις λειτουργίαν αὐτοῦ.

Τὸ ἐκθετοτροφεῖον Ἀθηναίων χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1859, ὀργανισθὲν ὑπὸ τοῦ δήμου ἐντὸς ἰδιωτικῆς οἰκίας, κειμένης εἰς τὸ ἄκρον τῆς πόλεως. Κατόπιν μετήχθη ἐντὸς τῆς πόλεως εἰς ὑπόμισθον οἰκίαν, μέχρις οὗ πρὸ δύο περιόδου ἐτῶν ἀπέκτησεν ἰδιαιτέρον καὶ δὴ, ὡς ἐρρέθη, ἱκανῶς ἐπιφανὲς οἰκοδόμημα. Ἐν τούτοις καὶ πρὸ τοῦ 1859 ἡ δημοτικὴ τῶν Ἀθηναίων διαχείρησις ἐχορήγει προχείρους τινὰς βοηθείας, ἀλλ' ἄνευ συστήματος καὶ ἀπὸ εἰδικῆς ἐκάστοτε καὶ οὐχὶ κανονικῆς μερίμνης. Αἱ ἐργασίαι τοῦ ἐκθετοτροφείου ἤρξαντο διὰ τεσσάρων ἐσωτερικῶν θηλαστριῶν, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων προεβιβάσθη εἰς ὄκτω τῷ 1863 καὶ δέκα τῷ 1876, μετὰ τινος, κατὰ τὰς περιστάσεις, διακυμάνσεως τῶν ἀριθμῶν τούτων. Ἡ ἐν τῷ ἐκθετοτροφείῳ διαμονὴ τῶν νεογνῶν ὑποτίθεται προσωρινή, μέχρις εὐρέσεως προσηκούσης τροφοῦ ἐν τῇ πόλει. Δυστυχῶς ἢ εἰς τὰ περίχωρα τῶν Ἀθηναίων τοποθέτησις τῶν μικρῶν τούτων ὄντων δὲν ἠδυνήθη μέχρι τοῦδε νὰ τεθῆ εἰς ἐνέργειαν, ἀντικρὺ τοῦ ἐξαιρέτου ὑγιεινοῦ ἐντεῦθεν ἀποτελέσματος καὶ τῆς ἀλλάχοῦ ἐπικρατοῦσης πρακτικῆς.

ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν ἐν Ἀθήναις βρεφικῶν ἐκθέσεων, ἰδοὺ ποίαν πρόοδον ἠκολούθησαν αὐταὶ κατὰ τὴν πρώτην ἐξαιτίαν τοῦ προκείμενου ἰδρύματος: τῷ 1860 ἀνέβησαν εἰς 84, τῷ 1861 εἰς 94, τῷ 1862 εἰς 104, τῷ 1863 εἰς 112, τῷ 1864 εἰς 147, τῷ 1865 εἰς 137 (α). Ἡ ἀναλογία τῶν ἐκθέσεων τούτων πρὸς τὰς νομίμους ἐν Ἀθήναις γεννήσεις εἶναι 13 τοῖς 100 (ἐν Περτρούπολει 47 τοῖς 100). Ἐν τούτοις κατὰ τὸ 1876 προεβιβάσθησαν αἱ βρεφικαὶ ἐν Ἀθήναις ἐκθέσεις εἰς 269 (β), ἤτοι ἐν τῇ ἐνδε-

(α) (β) Ἰδ. Ἐκθέσεις τῶν κατὰ τὸ Νηπιακὸν Ὀρφανοτροφεῖον Ἀθηναίων, ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ κ. Α. Ζίγνη, 1866 καὶ 1876.

καετία (1865—76) ἐδιπλασιάσθησαν σχεδόν, ἐν διαστήματι δὲ δέκα καὶ πέντε ἐτῶν (1865—76) ὑπερετριπλασιάσθησαν. Τὸ φαινόμενον εἶναι ἀξιοπαρατήρητον ὅχι τόσον ἐκ τῆς ἐπελθούσης ἐν γένει αὐξήσεως τοῦ Ἀθηναϊκοῦ πληθυσμοῦ, ὅστις βεβαίως δὲν ἠκολούθησε τὴν αὐτὴν ἐπὶ τῶν ἐκθέτων ἀνάπτυξιν, ὅσον ἐκ τῆς ἐπ' ἐσχάτων ἀπὸ πολλῶν συμπτωμάτων ἠθικῆς καὶ οἰκονομικῆς τροπῆς τοῦ Ἀθηναϊκοῦ βίου. Ἐὰν συνυπολογίσωμεν τὰ κατὰ τὸ ἔτος 1876 ἐκτεθέντα βρέφη πρὸς τὰ ἐκ τοῦ προηγούμενου ἔτους ὑπάρχοντα ἐν τῷ Ἀθηναϊκῷ ἐκθετοτροφείῳ, ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν ἐν αὐτῷ ἐκθέτων, κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος ἀνέρχεται εἰς 418 μέχρι 2 ἐτῶν ἡλικίας.

Ἡ θνησιμότης τοῦ ἐκθετοτροφείου Ἀθηναίων ὑπολογίζεται εἰς 41 τοῖς 100 τῷ 1860, εἰς 30 τοῖς 100 τῷ 1864 εἰς 28 τοῖς 100 τῷ 1862, εἰς 39 τοῖς 100 τῷ 1863 εἰς 36 τοῖς 100 τῷ 1864, εἰς 40 τοῖς 100 τῷ 1865 (α) καὶ εἰς 40 τοῖς 100 τῷ 1876 (β). Βεβαίως τοιαύτη θνησιμότης ἔχει τι φοβερόν. Ἀλλ' ἡ τοῦ πρώτου ἔτους ἡλικία τῶν ἐκθέτων ἐπλήρωσε μείζονα φόρον ἐν Μόσχῃ, 74 τοῖς 100 τῷ 1874, καὶ ἐν Γαλλίᾳ, ἐν ἣ κατὰ τόπους ὑπελογίσθη εἰς 69, 78 καὶ 90 τοῖς 100. Ὡστε ὑπάρχουσι καὶ ὑπὸ χεῖρονας ὄρους χῶραι ἀμαρτωλαί.

Καὶ τοιαύτη μὲν ἡ πρὸς τὸν θάνατον διέξοδος τῶν ἀτυχῶν πλασμάτων. Μένει ὑπὸ ἔρευναν κατὰ πόσον δέκα ἐσωτερικαὶ θηλάστριαι ἠδυνήθησαν νὰ ἐπαρκέσωσι τῷ 1876 πρὸς 418 βρέφη, τῶν ὁποίων τὸ πλεῖστον βεβαίως ἔχει ἀνάγκην γάλακτος, κατὰ πόσον συνέδραμε πρὸς τὸν σκοπὸν τὸ γάλα τῆς αἰγός, καὶ κατὰ πόσον ἡ τοποθέτησις παρὰ θηλαστρίαις ἐξωτερικαῖς ἐκαρποφόρησε. Ὡς πρὸς τὰς τελευταίας προξενεῖ αἰσθησὶν ἢ διδομένη καθ' ἕκαστον ἐκθετον δίδραχος μηνιαία χορηγία. Ἀφ' ἐτέρου πρέπει νὰ σημειωθῆ καὶ ἡ πρὸς υἱοθεσίαν τάσις: κατὰ τὸ 1860

(α) (β) Ἰδ. προμνησθείσας Ἐκθέσεις.

μὲν υἱοθετήθησαν 26 ἔκθετα, τῷ 1864 δὲ 20, τῷ 1862 δὲ 15, τῷ 1863 δὲ 40, τῷ 1865 δὲ 46, τῷ 1876 δὲ 67 τὸ ὅλον ἀπὸ τῆς ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ 1859 ἰδρύσεως τοῦ ἐκθετοτροφείου 601.

Ἔνα δώσω γενικὴν τινα ἔννοιαν περὶ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος καθιδρύματος, λαμβάνω ἐκ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ 1875 τὰ ἐξῆς πορίσματα. Τὰ μὲν ἔσοδα ἀνέρχονται εἰς 91,300 δρ. (πλέον τῶν 50 χιλ. δρ. ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων· τὰ λοιπὰ δωρεαὶ καὶ κληροδοτήματα)· τὰ δὲ ἔξοδα εἰς 88,932 δρ., ἐντὸς τῶν ὁποίων περιλαμβάνονται 21,755 δρ. δαπανηθεῖσαι εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ περιβόλου τοῦ καταστήματος κλπ. Τὸ τέταρτον σχεδὸν τῆς ὅλης δαπάνης, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον, οὐσία εἰς τὴν μεγαλοπρέπειαν. Εἶναι ἡ κατάρα ὅλων τῶν οἰκοδομικῶν ἔργων τῆς Ἑλλάδος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ.

Ἐὰν ἡδύνατό τις νὰ ἀπογράψῃ τί πληρόνουσι οἱ λαοὶ εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ὀρησκείας, ἢ καταρτισθησομένη ἐν τεῦθεν κλίμαξ πολὺ εὐλόγως θὰ ἐπωνομάζετο κλίμαξ οἰκονομικῆς εὐσεβείας. Ἄλλ' ὑπάρχουσι τόσοι τρόποι εἰς κατάρτισιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν εἰσοδημάτων, καὶ ἡ κατὰ τὴν πρακτικὴν ρύθμισιν αὐτῶν ποικιλία εἶναι τοσαύτη, ὥστε τὸ ἔργον δὲν δύναται νὰ περιλάβῃ οὔτε ἔθνη πολλὰ οὔτε τὸν προσήκοντα χαρακτῆρα τῆς ἀκριβείας.

Ἐὰν περιορισθῶμεν εἰς δύο μόνα ἔθνη, τὸ Ἑλληνικὸν καὶ τὸ Ἀγγλικὸν, γνωρίζομεν ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου ἐλάχιστον μέρος τῶν ἐκκλησιαστικῶν εἰσοδημάτων του. Ἐν-

νοῦ τὸ ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς ἐπικρατείας, καθ' ὃν ἐν ἔτει 1876 τὸ ἐκ τοῦ δημοσίου θησαυροῦ εἰσόδημα τῆς Ἐκκλησίας προσδιορίζεται εἰς 309,560 δραχ. Ἴδου πῶς διαμοιράζεται τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς λεπτομερέστερα θέματα.

α) Διοικήσεις τῆς Ἐκκλησίας.	δρ.
Μητροπολίτης Ἀθηνῶν	11,400
13 Ἀρχιεπίσκοποι πρὸς 5000 δρ.	65,000
16 Ἐπίσκοποι πρὸς 4000 δρ.	64,000
Ἐπιμίθια 4 Συνέδρων τῆς Ἱερ. Συνόδου	9,600
Βασ. Ἐπίτροπος παρὰ τῆ Ἱερ. Συνόδῳ	7,200
Α' Γραμματεὺς	4,800
Β'	2,880
2 Γραφεῖς	2,520
1 Κλητῆρ	720
Ἐνοίκιον κλπ. ἔξοδα καταστήματος τῆς Ἱ. Συνόδου	3,000
Ἐξοδα ἐκκλησιαστικῆς δικαιοσύνης.	1,500

172,620

β) Διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας.	δρ.
13 Ἱεροκήρυκες τακτικοὶ πρὸς 2400 δρ.	31,200
1 Ἱεροκήρυξ ἑκτακτος πρὸς 1200 δρ.	1,200
Ἐξοδα περιοδείας αὐτῶν	1,000

33,400

γ) Συντηρήσεις ναῶν.

Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, τοῦ ἐν Μονάχῳ (ἱερεὺς καὶ νεωκόρος)	4,110
Τοῦ ἐν Μεσσήνῃ	720
Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, 3 ναῶν ἐν Θήρᾳ	700

Τοῦ ἐπισκοπικοῦ ναοῦ τῆς Νάξου	300
Τοῦ ἐν Νέᾳ Ἑλλάδι (ιερεὺς)	540
Δι' ἀπροβλέπτους ἐκκλ. ἀνάγκας	2000
	<hr/>
	8,370

δ') Ἐκκλησιαστικὴ ἐκπαίδευσις.

Εἰς κληρικοὺς καὶ μαθητὰς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ	46,000
Εἰς ἐκκλησίας καὶ σχολεῖα ἐν τῷ ἐ- ξωτερικῷ.	49,170
	<hr/>
	95,170

Ὅλον ὄρ.

 309,560

Ἴνα ἡ πλήρης ἡ ἔννοια τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐν Ἑλλάδι εἰσοδημάτων, ἀπαιτεῖται ἡ ἐξακρίβωσις τριῶν ἰδιαιτέρως θεμάτων· 1) περὶ τοῦ κατὰ τὰ ὑπάρχοντα Μοναστήρια ρεύματος τῶν περιουσιῶν, καθόσον τοῦτο εἶναι στάσιμον, προοδευτικόν καὶ ἐν γένει καρποφόρον, 2) περὶ τοῦ πρὸς συντήρησιν τῶν κοσμικῶν ναῶν ὁμοίου τῶν περιουσιῶν ρεύματος, 3) περὶ τῶν ἰδιαιτέρων ἱερατικῶν ἐν γένει ἀμοιβῶν. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν τούτων θεμάτων ἐλλείπουσι τὰ ἀναγκαῖα εἰς ἐξακριβωμένην μελέτην στοιχεῖα, καὶ τοι ἡδύνατό τις νὰ περιμένῃ, ὡς πρὸς τὰ δύο πρῶτα, ἰδιαιτέρας κατ' ἔτος ἐκκλησιαστικῆς ἀπογραφῆς. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ τρίτον θέμα, ἡ ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα διὰ μέσου τῆς πίστεως χρηματικὴ διακονία, βεβαίως δὲν ὑπάγεται εἰς διατίμησιν. Τοῦτο ἐννοεῖ ὁ νόμος τῆς 9 Ἰουλίου 1852 (ἀρθ. ις'), ἐπιτρέπων καὶ μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἐκτεθεῖσαν μισθοδοσίαν τῶν ἐπισκόπων «τὰ τυχηρὰ διὰ πᾶσαν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων τελουμένην ἱεροπραξίαν». Ἐννοεῖται ἀφ' ἑαυτοῦ ὅτι ὁ λοιπὸς κληρὸς εἶναι ἐπίσης ἐλεύθερος.

Ἐν τούτοις δὲν πρέπει νὰ λησμονηθῇ, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐπισκόπους, ὅτι ὁ προμνησθεὶς νόμος ἀπαγορεύει ὅλα τὰ

πρὸ αὐτοῦ λαμβανόμενα ἐπισκοπικὰ δικαιώματα, ἢτοι ἐμβατικά, φιλότιμα καὶ λοιπὰς ἀποδοχὰς, ἐν αἷς περιλαμβάνεται καὶ πᾶσα ἡ περὶ τὰς χειροτονίας καὶ λοιπὰ ἐπισκοπικὴ χρηματιστικὴ, οὐσιωδῶς συσχετιζομένη πρὸς τὴν ἐγκληματικὴν τῆς δωροδοκίας ἔννοιαν. Ἐξαιροῦνται μόναι αἱ κατωτέρω πράξεις, τὸ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπισκοπικὸν δικαίωμα ὀρίζεται ὡς ἀκολούθως:—Διὰ πᾶσαν ἄδειαν γάμου (ἀνευ διαστολῆς ἀν εἶναι ἀ, β' ἢ γ'),—ἐκδοσὶν διαζυγίου,—ἡ ἀορίστου καὶ ἀνωδύμου ἐπιτιμίου—ὄρ. 3, μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ χαρτοσήμου.

Τοιαύτη εἶναι ἡ ὑπὸ τὸ φῶς καὶ τὴν σκιὰν διεύθυνσις τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκκλησιαστικῶν εἰσοδημάτων, διὰ τῶν ὁποίων συντηροῦνται 30 ἀρχιερεῖς, 14 ἱεροκλήρυκες, καὶ κατὰ τὴν τοῦ 1870 ἀπογραφὴν 6,644 κληρικοὶ καὶ 1,988 μοναχοί· παραλείπω τὰς ἰδιαιτέρας λεπτομερείας.

Ἐν δὲ τῇ Ἀγγλίᾳ, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν μόνης τῆς ἐπικρατούσης Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, ὅλη τοῦ προτεσταντισμοῦ ἡ ἀρχαῖκή φιλοδοξία οὐδαμῶς ἐνδυναμίζει πρὸς τὴν ἡγεμονικωτάτην τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀποδοχῶν διασκευὴν. Τοιοῦτοτρόπως, ἵνα δώσω γενικὴν τινα ἔννοιαν, ἀρκεῖ ἡ ἐπομένη ἀπογραφὴ τῶν ἐνιαυσίων ἐπισκοπικῶν εἰσοδημάτων τῆς, κατὰ τὰς 28 ἐπισκοπικῆς τῆς Ἀγγλίας περιφερείας.—Canterbury (ἀρχιεπίσκοπος) 420000 ὄρ., York (ἀρχιεπίσκοπος) 280000, Λονδίνου 280800, Durham 224000, Winchester 196000, Ely 154000· ἀνὰ 140000, ἐν Bath-Wales, Exeter, Gloucester-Bristol, Lincoln, Oxford, Rochester, Salisbury Worcester· ἀνὰ 126000 ἐν Carlisle, Chester, Lichfield, Norwich, Peterborough, Ripon, St. David· ἀνὰ 117600 ἐν Bangor, Chichester, Hereford, Llandaff, Manchester, St. Asaph· καὶ 56000 ἐν Sodor-Man. Τὸ ὅλον 4,846,912 ὄρ. δι' 28 ἀνθρώπους.

Βεβαίως τοιαῦτα εἰσοδήματα ὑπερβαίνουν τὰ ὄρια πάσης συγκρίσεως. Οὐδέ πιστεύω ὅτι οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ

ἀπέβλεψαν πρὸς τοιαύτην χρηματιστικὴν διαδοχὴν. Ἐὖ ἀκριβὲς εἶναι, ὅτι τὰ εἰσοδήματα τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας εἶναι πολὺ μεγαλειότερα τῶν ἤδη σημειωθέντων, εἰάν συμπεριλάβωμεν καὶ τοὺς λοιποὺς ἀξιωματικοὺς αὐτῆς. Ἴδου πῶς ἐν συνόλῳ ὑπολογίζονται ὑπὸ τοῦ πελευταίου States man's Year-Book.

172 ἀξιωματικοὶ (ἐπίσκοποι κλπ.) λιρ. στ.	347,000
43300 ἱερεῖς	5,027,000
Εἰσοδήματα τῶν μητροπόλεων. »	130,000
Εἰσόδημα τοῦ καθιδρύματος τῆς Βασιλείσης Ἀννης	34,000
Εἰσόδημα ἐκ τῆς διοικήσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων	700,000
Πρὸς οἰκοδομὴν καὶ ἐπισκευὴν ναῶν. »	1,000,000
ὅλον	7,238,000

Ὅθεν εἰς τὸ κολλοσσαῖον ποσὸν 202 $\frac{1}{2}$ ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἀναβιβάζονται τὰ εἰσοδήματα τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, προερχόμενα κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ κτημάτων, ἐπικαρπιῶν καὶ εἰδικῶν φόρων, δυναμένων τούτων νὰ καταταχθῶσιν εἰς δύο κατηγορίας· 1) πρὸς ἀμοιβὴν τοῦ κλήρου καὶ 2) πρὸς συντήρησιν καὶ οἰκοδομὴν τῶν ναῶν. Οἱ πρῶτοι ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς γαιοκτῆτας, ἀδιακρίτως Ἀγγλικανοὺς ἢ μὴ, ὡς ὑπόδειγμα τῆς ἐν τῇ ἐπικράτει ὁρῆσκεια φορολογικῆς ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐννοίας. Ἡ παχέια μερίς ἀνήκει εἰς τοὺς ἀρχηγούς· οἱ δὲ κατόπιν αὐτῶν ἐρχόμενοι ἀρκοῦνται, κατὰ μέσον ὅρον, εἰς 9808 δρ. ἐνιαυσίως. Ἐν τούτοις ὑπάρχουσι καὶ πολὺ χειρότερον τοποθετημένοι πρὸς ἐπαύξεισιν τῶν πλουσιωτέρων ἀμοιβῶν, ἐν ταῖς ὁποίαις, φυσικῶ τῷ λόγῳ, δὲν πρόκειται νὰ ὑπολογίσῃ τις νῦν τὰ ἔμμεσα κέρδη, τὰ εἰς λίσμον τῶν οἰκείων καὶ συγγενῶν. Ἀρκεῖ πρὸς ἐνδειξιν ἡ πληροφορία, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἐν Durham ἐπισκόπου, χάρις εἰς τὴν πατρικὴν φιλοστοργίαν, ἀπέκτησαν ἑπτὰ ἐκκλησιαστικὰ ἀξιώματα, ἀποφέροντα ἐνιαύσιον εἰσόδημα 336,000 δραχμῶν.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΗΠΕΙΡΟ-ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ.

Ἡ Ἠπειρος καὶ ἡ Θεσσαλία ἀποτελοῦσιν ὁμοῦ ἓνα νομὸν (βιλαγέτ) τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, φέροντα τὸ ὄνομα τῆς πρωτεύουσῆς τῶν Γιάνινα. Ὁ πληθυσμὸς αὐτῶν, κατ' ἄλλους μὲν ὑπολογισμοὺς, ἀναβιβάζεται εἰς 718,350, κατ' ἄλλους δὲ, εἰς 849,831 κατοίκους. Σημειώτεον ὅτι ἐν τοῖς πρώτοις πρόκειται περὶ μόνων ἀρρένων, διότι, ὡς γνωστὸν, αἱ γυναῖκες ἐν ταῖς Τουρκαῖς ἀπογραφαῖς δὲν εἶναι ἐναριθμοί. Κατὰ τὸ Monatschrift für der Orient ἐκ τῶν 718,350 ἀρρένων τῆς Ἠπέρου καὶ Θεσσαλίας, 467,601 ἀνήκουσιν εἰς τὴν Χριστιανικὴν πίστιν καὶ 250,749 εἰς τὴν Μωαμεθανικὴν. Ἐκαστος δύναται νὰ προσθαφαιρέσῃ ἐν τῇ ἀναλογίᾳ τῶν θρησκευτικῶν τούτων μερίδων, τῶν ὁποίων ἡ τελευταία ὄζει διπλωματικῆς ἐννοίας παρὰ τοῖς ὁπωσοῦν ἀπλοῖκοις Τούρκοις πολιτειογράφοις. Εἶναι τόσον Ἑλληνικαὶ ἢ Ἠπειρος καὶ ἡ Θεσσαλία, ὥστε εἰς τὸ ἥμισυ κατεβιβάζετο ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ ἐν αὐταῖς Ὀθωμανικοῦ στοιχείου, θὰ ἦτο συντομωτέρα ἢ πρὸς τὴν μέσην ἀλήθειαν ὁδός.

Οἱ δεῦτεροι ὑπολογισμοί, οἱ εἰς 849,831 κατοίκους ἀναβιβάζοντες τὸν Ἠπειρο-θεσσαλικὸν πληθυσμὸν, ἀνήκουσιν εἰς ἔκθεσιν τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις προξένου τῆς Γαλλίας (1)· δὲν διασαφίζουσι δὲ ἂν ἐν αὐτοῖς περιλαμβάνονται μόνον οἱ ἄρρενες ἢ καὶ αἱ γυναῖκες. Βεβαίως ἡ διαφορὰ εἶναι σημαντικὴ, διότι ἐὰν κατὰ τοὺς πρώτους ὑπολογισμοὺς, συνυπολογιζομένων καὶ τῶν γυναικῶν μέχρι, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, τοῦ διπλασίου, προβιβάζεται ὁ ὅλος

(1) Ἰδ. Journal de la Société de statistique de Paris, φουλ. 6, Ἰούνιος 1877, σελ. 166.

πληθυσμός τῆς Ἠπείρου καὶ Θεσσαλίας εἰς 1,436, 700, ἀφ' ἑτέρου, κατὰ τοὺς δευτέρους, μένει μεταίωρος ὁ ἀπογραφικὸς οὗτος συνδυασμός.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχη, ἰδοὺ πῶς διαμοιράζεται μεταξὺ τῶν πέντε ἐπαρχιῶν (σανδζάκ) τῆς Ἠπειρο-Θεσσαλίας ὁ ἐν τῷ δευτέρῳ ὑπολογισμῷ πληθυσμός :

Γιάνινα	212,927
Ἀργυρόκαστρον	193,447
Βεράτ	144,653
Πρέβεζα	71,845
Θεσσαλία	227,739

Ἀπὸ τῆς αὐτῆς προξενικῆς πηγῆς, ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρουσιν αἱ ἐπόμεναι φορολογικαὶ κατὰ τὴν Ἠπειρον καὶ Θεσσαλίαν πληροφορίαι, στηριζόμεναι εἰς ἐπίσημα ἔγγραφα τῆς οἰκονομικῆς τοῦ βιλαγετίου διοικήσεως. Κατὰ πρῶτον λόγον ἔρχονται ἐξ κεφαλαιωδέσταται φόρων κατηγορίαι, τῶν ὁποίων τὰ εἰσοδήματα διανέμονται μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1874 καὶ 1875 ὡς ἑξῆς :

Βεργί (ἄμεσοι φόροι) 8,716,674 γρόσια τῷ 1874 καὶ 8,788,778 τῷ 1875.

Βεδελάτ-ἄσκεριέ (φόροι ἀντικαταστάσεως ἐν τῷ στρατῷ) 6,342,959 τῷ 1874 καὶ 8,787,845 τῷ 1875.

Ἀχσάρ (δεκάτη) 31,891,464 τῷ 1874 καὶ 31,099,568 τῷ 1875.

Ἀγγινάμ. (φόρος ποιμνιακός) 16,101,073 τῷ 1874 καὶ 14,131,100 τῷ 1875.

Ρουζουμάτ (ἔμμεσοι φόροι) 4,726,513 τῷ 1874 καὶ 2,988,500 τῷ 1875.

Τὰ δημόσια κτήματα 5,129,603 τῷ 1874 καὶ 3,998,500 τῷ 1875.

Τὸ ὅλον ἀπὸ τῶν ἐξ τούτων φορολογικῶν κατηγοριῶν γρόσα. 72,908,286 τῷ 1874 καὶ 69,794,261 τῷ 1875.

Ἡ κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος ἐλάττωσις ὀφείλεται εἰς τὴν κατ'αὐτὸ ἐνσκήψασαν ἐν τῷ βιλαγετίῳ ἐπιζωοτίαν

καί εἰς τὴν ἐμπορικὴν ἰδίως περὶ τὰ σιτηρὰ στασιμότητα.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ τελώνια, τὸ χαρτόσημον, τὰ μονοπώλια τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ ἁλατος, ὡς καὶ τοὺς ἐπὶ τῶν πνευματώδων ποτῶν φόρους, τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν ἀνήκουσιν εἰς τὴν διαχείρισιν ἰδιαιτέρου οἰκονομικοῦ κλάδου, ἐκ τοῦ ὁποίου γνωστὰ μὲν εἶναι τὰ κατὰ τὴν Ἠπειρον, καθυστεροῦσι δὲ αἱ κατὰ τὴν Θεσσαλίαν πληροφορίαι, δυνάμεναι ἐξ ἀναλογίας μόνον νὰ συμπληρώσωσι τὴν προκειμένην μελέτην. Τοιοῦτοτρόπως ἐν τῇ Ἠπείρῳ κατὰ τὸ ἔτος 1875 τὰ μὲν τελώνια παρήγαγον 2,257,637 γρόσια, ὁ δὲ καπνὸς 1,733,322, τὸ ἅλας 1,426,021, τὸ χαρτόσημον 602,010, τὰ πνευματώδη ποτὰ 464,831· τὸ ὅλον ἀπὸ τῶν εἰδικῶν τούτων πηγῶν ἐκ τῆς Ἠπείρου 6,453,821 γρόσια. Ἐπειδὴ δὲ, ὡς θέλομεν κατωτέρω ἰδεῖ, τὰ ἡμίσεα σχεδὸν τῶν κατὰ τὸ 1874 εἰσοδημάτων ἀπὸ τῶν προμνησθεισῶν ἐξ γενικωτέρων κατηγοριῶν (Βεργί κλπ.) καθ' ὁλόκληρον τὸ βιλαγέτιον τῆς Ἠπειρο-Θεσσαλίας, ἀνήκουσιν εἰς μόνην τὴν Θεσσαλίαν, τὸ ἐμπόριον τῆς ὁποίας ὡς καὶ ἡ γεωλογικὴ καὶ βιομηχανικὴ παραγωγή εἶναι εἰς πολλῷ ἀνθροτέραν κατάστασιν σχετικῶς πρὸς τὴν Ἠπειρον, ἐὰν προσθέσωμεν εἰς τὰ ἀνωτέρω ἀπὸ τῶν τελωνίων κλπ. εἰσοδήματα ταύτης, καὶ ἕτερα 8,000,000 γρόσια ἀπὸ τῶν αὐτῶν εἰδικῶν πηγῶν διὰ τὴν Θεσσαλίαν, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα δὲν ἀπομακρυνόμεθα πολὺ τῆς ἀληθείας. Τοιοῦτοτρόπως συνυπολογιζομένων τῶν γενικῶν καὶ εἰδικῶν εἰσοδημάτων, τὰ ὁποῖα ὁ δημόσιος θησαυρὸς τῆς Τουρκίας ἀντλεῖ ἐκ τοῦ βιλαγετίου τῆς Ἠπειρο-Θεσσαλίας, ἀναβιβάζονται ταῦτα διὰ τὸ ἔτος 1875 εἰς 84 περίπου ἑκατομ. γροσίων, ἧτοι (πρὸς 4 γρ. ἢ δραχμῇ) 20 7]10 ἑκατομ. δραχ. εἰς τὰ ὁποῖα δὲν περιέχονται αἱ ἐκ τῶν λοιπῶν ἱστορικῶν τῆς χώρας λόγων, ὑπὸ διαφόρους μορφάς, περιπέτειαι, ἀναλυόμεναι εἰς σπουδαίας κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον χρηματικὰς ποσότητας.

Ἴνα ἐννοήσωμεν τὴν οἰκονομικὴν σημασίαν ἐκάστης

τῶν πέντε ἐπαρχιῶν (σανδζιάκ), τῶν ἀποτελουσῶν τὸ βιλαγιέτιον τῆς Ἡπειρο-Θεσσαλίας, ἀρκεῖ ἢ κατ' αὐτὰς σχετικῆ ἐν ἔτει 1874 γονιμότης τῶν προσημειωθεισῶν ἕξ γενικωτέρων φορολογικῶν κατηγοριῶν. Ὁ ἐπόμενος πίναξ περιλαμβάνει τὴν πληρεστέραν, κατὰ τὰ ἐνόητα, σειρὰν πληροφοριῶν.

Φόρος	Ἰωάννινα	Ἀργυροκάστρον	Βεράτ	Πρεβέζα	Θεσσαλία
Βεργί	2,221,479	992,766	850,583	836,739	3,845,097
Βεδελάτ-Ἀσκεριε	2,274,243	984,678	426,245	747,054	4,943,769
Ἀγσάρ	4,940,242	3,474,388	3,863,795	2,934,464	16,684,604
Ἀγχνάμ	2,298,493	1,683,005	1,551,097	1,633,020	8,935,458
Ρουζουμάτ	1,049,026	760,940	820,467	600,843	4,525,235
Δημ.σ. κτήματ.	1,190,405	468,955	935,856	814,849	4,722,538
Ὅλον	13,943,828	8,361,742	8,448,044	7,530,971	34,623,704

Ἐὰν συγκρίνωμεν πρὸς ἀλλήλας τὰς ἀπὸ τῶν ἀριθ-

μῶν τούτων οἰκονομικὰς καθ' ἐκάστην ἐπαρχίας ἐνδείξεις, πρώτη παρίσταται ἡ ἐπαρχία τῆς Θεσσαλίας, δευτέρα ἡ τῶν Ἰωαννίνων, τρίτη ἡ τοῦ Βερατίου, τετάρτη ἡ τοῦ Ἀργυροκάστρου, καίτοι κατὰ τὸν πληθυσμὸν, ὡς εἶδομεν, προίσταται αὕτη τῆς τοῦ Βερατίου, καὶ πέμπτη ἡ τῆς Πρεβέζης. Ὁ σημαντικώτερος φόρος ἀνήκει εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς (Ἀγσάρ, δεκάτη), ἀποτελῶν ὑπὲρ τὰ δύο πέμπτα τοῦ ὅλου φορολογικοῦ εἰσοδήματος (34,894,464 γρόσια ἐπὶ 72,908,286). ἀκολουθῶς δὲ ἔρχεται ὁ ποιμνιακὸς φόρος (Ἀγχνάμ), ἀποτελῶν πλέον τοῦ πέμπτου (16,401,073 γρόσια ἐπὶ 72,908,286). Σημεῖον ὅτι ἡ οἰκονομικὴ βάση τοῦ βιλαγιετίου τῆς Ἡπειρο-Θεσσαλίας εἶναι ἡ γεωργία καὶ ἡ ποιμενική. Πλέον τοῦ ἡμίσεως αὐτῆς ἀνήκει εἰς μόνην τὴν ἐπαρχίαν τῆς Θεσσαλίας (25,077,062 γρόσια κατ' αὐτὴν ἐπὶ 47,992,537 τοῦ ὅλου τῶν δύο ταύτων φόρων καθ' ὅλον τὸ βιλαγιέτιον). Ἡ διανομὴ τοῦ εἰς χρήματα στρατιωτικοῦ φόρου παριστᾷ τὸ φαινόμενον, ὅτι, ἐνῶ ἡ ἐπαρχία τῆς Ἡπείρου εἶναι, ὡς εἶδομεν, ὀλιγανθρωποτέρα τῆς Θεσσαλίας, πληρῶναι ἐν τούτοις πλειότερον εἰς στρατιωτικὴν ἀντικατάστασιν, ἐπίσης δὲ καὶ ἡ τῆς Πρεβέζης ἀπέναντι τῆς τοῦ Βερατίου.

ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ ΑΘΗΝΩΝ.

(Μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως δημοσιεύομεν τὴν ἐπομένην ἀπάντησιν τοῦ κ. Δημάρχου Ἀθηναίων εἰς τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «ἡ ἐν Ἀθήναις λειψυδρία» ἄρθρον τοῦ προηγουμένου φυλλαδίου τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως. Ἐνῶ ἀφ' ἐνὸς διασαφηνίζεται ἐντεῦθεν, ἀπὸ νεωτάτων πληροφοριῶν, τὸ ζήτημα τῶν Ἀθηναϊκῶν ὑδάτων, ἀφ' ἑτέρου αἱ εἰς ἀνάπτυξιν αὐτοῦ σταθεραὶ προσπάθειαι τοῦ ἐντίμου δημάρχου κ. Κυριακοῦ εἶναι ἀνώτεραι παντὸς ἐπαίμου).

Κύριε Συναίτα,

Λίαν ἀργὰ ἀνέγνωνα ὅσα ἐν τῇ Οἰκονομικῇ Ἐπιθεωρήσει γράφονται περὶ τῶν ὑδάτων τῆς πόλεως Ἀθηνῶν. Ἐπιτρέψατέ μοι δὲ νὰ παρατηρήσω ὑμῖν ὅτι ὅσα περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου γράφονται, βεβαίως εἶναι ἐραυσιμένα ἐκ τῆς ὁποίας ἐδημοσίευσεν ἐκθέσεως τοῦ Γάλλου μηχανικοῦ K. Bergeau· ἀλλ' αὕτη πραγματεύεται περὶ τῶν ὑ-

δάτων τῆς πόλεως πρὸ τοῦ ἔτους 1872, ἦτοι πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν παρὰ τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς ἐκτελεσθέντων ὑδραυλικῶν ἔργων.

Σήμερον ἡ πόλις, Κ. Συντάκτα, ὅτε ἡ ξηρασία μαστίζει ἅπασαν τὴν Ἀττικὴν, ὅτε πολλαὶ πηγαὶ καὶ αὐτῆς τῆς Πεντέλης ἀπεστείρουν, τὸ διοχετευόμενον εἰς τὴν πόλιν ὕδωρ διὰ τοῦ Ἀδριανείου ὑδραγωγείου ἀνέρχεται εἰς 2600 δράμια, ἐκ τῆς ἐξακολουθήσεως δὲ τῶν ὑδραυλικῶν ἐργασιῶν ἐντὸς τοῦ ἐρχομένου σαββάτου θέλουν μετοχευθῆ 230 μέχρι 300 δράμια ἑτέρου ὕδατος.

Ὡς γινώσκετε, Κύριε Συντάκτα, τὰ 2600 δράμια ὕδατος παρέχουσι καθ' ἕκαστον ἡμερονύκτιον εἰς τὴν πόλιν ὕδωρ ὀκτάδων τουρκικῶν 1,378,000. Ἐπειδὴ δ' ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως δὲν ὑπερβαίνει τὰς 55 χιλιάδας, ἔπεται ὅτι εἰς πᾶν ἡμερονύκτιον ἀναλογοῦσιν εἰς ἕκαστον ἄτομον 34 ὀκτάδες ὕδατος, ποσότης ὑπερβαίνουσα κατὰ πολὺ πολλῶν Εὐρωπαϊκῶν πόλεων. Προσθετέον δ' ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὕδατος τοῦ Ἀδριανείου ὑδραγωγείου ἡ πόλις κέκτηται καὶ διάφορα φρέατα, ὧν τὸ ὕδωρ χρησιμεύει εἰς πλύσιν καὶ ἄλλας οἰκιακὰς ἀνάγκας.

Ἐκ τῶν ἐκτεθέντων πληροφορεῖσθε, ὅτι ἡ πόλις δὲν πάσχει ὑπὸ λειψυδρίας· καίπερ τῆς ξηρασίας μαστιζούσης, ὡς προεῖπον, ἅπασαν τὴν Ἀττικὴν.

Ἐὰν δὲ εὐαρεστηθῆτε ν' ἀναγνώσητε τὸ ὁποῖον ἀποστέλλω ὑμῖν φυλλάδιον, περιλαμβάνον τὸν λογαριασμὸν τῆς ἐν γένει διαχειρίσεως τοῦ Δήμου, τοῦ ἔτους 1876, θέλετε πεισθῆ πόσον ὕδωρ διαθέτει ὁ Δήμος, πόσον διοχετεύεται εἰς τὰς δημοσίας κρήνας, πόσον ἀνήκει εἰς ἰδιοκτητὰς καὶ πόσον ἀπόλλυται ἐκ τῶν παρεκτροπῶν τῶν οἰκοδομούντων καὶ διατηρούντων κηπάρια (1).

[1] Ἀριθμὸς 1435

Πρὸς τὴν Νομαρχίαν Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

Ἐπόμενος πρὸς τὰς γενομένας ἐξηγήσεις ἐνώπιον τοῦ Κυρίου Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὑμῶν τε καὶ ἡμῶν, καὶ τὰς δοθείσας παρ' αὐτοῦ προφορικὰς διαταγὰς, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Β. Νομαρχίαν ὀνομαστικὸν κατάλογον ἐμφαίνοντα,

α) τοὺς λαμβάνοντας ἐπὶ πληρωμῇ ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν ὕδωρ, καὶ τὸ ποσόν, ὅπερ ἕκαστος, τούτων λαμβάνει.

Τὸ ὕδωρ τοῦτο ἀνέρχεται εἰς δράμια 1082 $\frac{1}{2}$ ὑπολογιζομένου τοῦ δραμίου καθ' ἕκαστον ἡμερονύκτιον εἰς 720 ὀκτάδας τουρκικὰς.

Εἶν' ἀληθές, Κύριε Συντάκτα, ὅτι ἡ τροποποίησις τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως ἐπήνεγκε τὴν ἐπὶ παλαιῶν τινῶν ὑδραγωγείων οἰκοδομήν, ἀλλὰ τὰ ὑδραγωγεῖα ταῦτα δὲν ἠθελον σπουδαίως ὑπηρετήσῃ τὴν πόλιν, καθ' ὅσον τὸ ὕδωρ αὐτῶν δὲν εἶναι πόσιμον, ὡς ἐκεῖνο τοῦ Γερανίου, ὅπερ βεβαίως τὰς πηγὰς του ἔχει κατὰ τὸν Λυκαβητὸν, καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑφίστανται καταβόθραι καὶ ἀπόπατοι τῶν οἰκιῶν, δι' ὧν διέρχεται.

Κατ' ἐμὲ τὸ ὑδραυλικὸν ζήτημα θέλει λυθῆ, καὶ διὰ τὸ μέλλον, διὰ τῆς ἐκκαθαρίσεως τοῦ ὄλου Ἀδριανείου ὑδραγωγείου καὶ τῶν ἐγκαρσιῶν αὐτοῦ. Τοῦ ἔργου δὲ τούτου τὴν ἀποπεράτωσιν εὐαρεστηθῆτε, νὰ ὑποστηρίξητε διὰ τῆς χαρακτηριζούσης ὑμᾶς φιλοπατρίας καὶ ἀξιεπαίνου περιτῶν κοινῶν μερίμνης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουνίου 1877.

Ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων
Π. Σ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ.

(*) τοὺς ὡς ἰδιοκτησίαν τῶν οἰκιοποιουμένων καὶ εἰς τὰς οἰκίας τῶν λαμβάνοντας ὕδωρ, καὶ τὰ ἀγαθοεργὰ καταστήματα, εἰς ἃ δωρεὰν χορηγεῖται τὸ ὕδωρ.

Τὸ ὕδωρ τοῦτο ἀνέρχεται εἰς δράμια 51 $\frac{1}{2}$.

γ) τὰς δημοσίας βρύσεις καὶ τὸ ποσόν τὸ διοχετευόμενον εἰς ἕκαστην αὐτῶν.

Τὸ ὕδωρ τοῦτο ἀνέρχεται εἰς δράμια 825.—

Ἐν συνόλῳ τὸ διατιθέμενον ὕδωρ συμποσοῦται εἰς δράμια 1989.

Κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ κ. Καρδέλλα γενομένην καταμέτρησιν τοῦ ὕδατος ἐνώπιον ἡμῶν, τοῦ εἰς τὴν κεντρικὴν δεξαμενὴν διοχετευομένου, τὸ ὕδωρ συμποσοῦται εἰς 6 $\frac{1}{2}$ ὀκτάδας ἦτοι 2600 δράμια, ὥστε ἐκ τοῦ διατιθεμένου εἰς τὴν πόλιν ὕδατος ὑπολείπονται δράμια 641, ἅτινα βεβαίως καταναλίσκονται λαθραίως οὐ μόνον ὑπὸ τῶν οἰκοδομούντων ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ἄλλων ἰδιοκτητῶν διατηρούντων κηπάρια.

Ἐναπόκειται εἰς Ὑμᾶς, Κ. Νομάρχα, νὰ μεριμνήσητε ὅπως ἡ Ἀστυνομία λάβῃ τὰ πρόσφορα μέτρα πρὸς πρόληψιν πάσης λαθραίας διοχετεύσεως τοῦ ὕδατος, διότι τοῦτο προσβάλλει οὐσιαστικῶς τὰ συμφέροντα τοῦ δήμου καὶ διακωλύει τὸ τακτικὸν κατάβρεγμα τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως, ὥστε τὸ τε δημόσιον καὶ ὁ δῆμος ἀναγκάζονται νὰ προμηθεύωνται τὸ ὕδωρ ἐπὶ ἀδραῖ δαπάνῃ ἐκ μεμακρυσμένων μερῶν.

Ἀθῆναι, τῇ 5 Ἀπριλίου 1877.

Ἐπιθεστάτος
ὁ Δήμαρχος
Π. Σ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ.

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Τῆ 16 Μαΐου 1877 συνήλθεν ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ ἐν ἐκτάκτῳ συνόδῳ πρὸς ψήφισιν κατεπειγόντων νομοθετημάτων, ὑπὸ τῶν περιστάσεων ἐπιβαλλομένων. Ἐρξάτο ἀπὸ τοῦ κυβερνητικοῦ ζητήματος, καὶ ἀφοῦ ἐν δέκα ἡμέραις ἔρριψε δύο κυβερνήσεις καὶ ἐσχημάτισε δύο (19 Μαΐου καὶ 26 Μαΐου), προέβη εἰς τὰ νομοθετικὰ ἔργα τῆς, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ ἐπίσημος ἐφημερὶς ἐδημοσίευσε μέχρι τῆς 25 Ἰουνίου 1877 δώδεκα νόμους (ΧΙΓ'—ΧΚΔ'). Σκοπῶν τὴν ἀπὸ γενικῆς τινος ἐπόψεως ἀνάλυσιν τῶν κατ' αὐτοὺς θεμάτων, ἀφίνω κατὰ μέρος τὴν κυβερνητικὴν τῆς Βουλῆς ἔννοιαν, μεθ' ὅλης τῆς κατ' αὐτὴν ἱστορίας καὶ τῶν ἐνδεχομένων συνεπειῶν.

α) Νόμος ΧΙΓ' τῆς 9 Ἰουνίου 1877.—Κατ' αὐτὸν ἡ μὲν οἰκονομικὴ διαχείρισις τῶν δασῶν ἀνετέθη εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους, οἵτινες ἐκδίδουσι τὰς ἀδείας τῆς ὑλοτομίας (ἐξαιρουμένων τῶν δι' οἰκιακὴν χρῆσιν καυσοξύλων), τὰ δικαιώματα τῆς ὁποίας εἰσπράττονται ἀμέσως ὑπὸ ταμιακοῦ εἰσπράκτορος, ἡ δὲ φύλαξις τῶν δασῶν καὶ ἡ καταδίωξις τῶν κατ' αὐτὰ ἀνομημάτων ἀνετέθη εἰς τὴν χωροφυλακὴν, τῆς ὁποίας ἡ περὶ τὰ δάση νέα ὑπηρεσία διατρεῖται εἰς 42 ἐπαρχιακὰς περιφερείας, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν οἰκείων μοιράρχων καὶ ὑπομοιράρχων, ἐξ ὧν οἱ μὲν θεωροῦνται καὶ ὡς δασάρχαι, οἱ δὲ καὶ ὡς δασονάμοι ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τῶν πρώτων διατελοῦντες. Ἄμα συμβῆ ἀνόμημα τι δασικόν, οἱ χωροφύλακες, ἐνωμοτάρχαι, ὑπομοίραρχοι καὶ μοίραρχοι πέμπουσι τὰς μηνύσεις καὶ τὰ συντασσόμενα πρωτόκολλα πρὸς τοὺς ἀρμοδίους δημοσίους κατηγοροῦ· ἢ παρὰ Πλημμελειοδίκαις Εἰσαγγελεῖς καθόσον δηλαδὴ πρόκειται περὶ πταίσματος, ἢ πλημμελήματος καὶ κακουργήματος, εἰδοποιοῦντες συγχρόνως καὶ τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον, ὅπως κατὰ τὰς περιστάσεις παρασταθῇ οὗτος ὡς πολιτικὸς ἐνάγων.

Κατὰ τριμηνίαν οἱ μοίραρχοι καὶ ὑπομοίραρχοι τῆς δασικῆς χωροφυλακῆς υποβάλλουσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν κατὰστασιν τῶν περὶ τὰ δάση συμβάντων

ἀνομημάτων, καθὼς καὶ τῶν ἐκδοθεισῶν ἀδειῶν, τὰς ὁποίας ἐπὶ τούτῳ ἅμα τῇ ἐκδόσει τῶν ἐπιθεωροῦσι καὶ εἰς βιβλίον καταχωροῦσιν. Ἐν γένει ἡ ἐποπτεῖα, τόσον πρὸς τὴν χωροφυλακὴν ὅσον καὶ πρὸς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους, ἀνετέθη εἰς τοὺς Νομάρχας καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν διὰ τὴν δασονομικὴν ὑπηρεσίαν χωροφυλάκων ὀρίζεται εἰς 190 ἄνδρας, ἀπὸ δὲ τοῦ Ἰουλίου—Σεπτεμβρίου εἰς 300, ἐκλεγομένους ὑπὸ τῶν μοιράρχων ἐξ ἐκάστης ἐνωμοτίας μεταξὺ τῶν ὑπηρετησάντων ὁλόκληρον θητείαν ἐν τῷ τακτικῷ στρατῷ, προτιμωμένων τῶν παλαιότερων καὶ ἀποκλειομένων τῶν ἐντοπίων.

Ἐν γένει αἱ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δασονομικῶν καθόντων ἀξιόποιοι πράξεις τῆς χωροφυλακῆς ὑπάγονται εἰς τὴν τακτικὴν ποινικὴν δικαιοσύνην. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς πειθαρχικὰς ποινὰς (ἐπίπληξις καὶ πρόστιμον μέχρις 100 δραχ.) ἐπιβάλλονται αὐταὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπὸ τῶν Στρατιωτικῶν, καὶ ἐν καθυστέρήσει τούτου ὀκταημέρῳ, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ δασονομικὴ τῆς χωροφυλακῆς ὑπηρεσία συνδέεται πρὸς τὰ ἐξῆς μηνιαῖα ἐπιμίσθια: 40 δραχ. ὁ μοίραρχος, 30 ὁ ὑπομοίραρχος, 30 ὁ οἰκονομικὸς ἔφορος, 10 ὁ ἐνωμοτάρχης, ὑπενωμοτάρχης ἢ χωροφύλαξ.

Διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν τῶν δασῶν ἐποψίν ὀρίζονται τέσσαρες ἐπιθεωρηταί, ἐξ ὧν οἱ δύο ἐπιτρέπεται ἕνα ὧσι καὶ ἀλλοδαποί, φέροντες εἰδικὸν δίπλωμα, δυναμέντες τῆς Κυβερνήσεως νὰ τοὺς πολιτογραφήσῃ διὰ Β. διατάγματος. Κατ' ἔτος ἐνεργοῦσιν οὗτοι γενικὰς καὶ μερικὰς ἐπιθεωρήσεις τῶν δασῶν, κατὰ τὰς ὁποίας δύνανται νὰ ἀνακρίνωσιν, ὡς καὶ ἡ χωροφυλακὴ, ἣτις ὑπόκειται εἰς τὰς διατάγας τῶν.

β) Νόμος ΧΙΔ' τῆς 10 Ἰουνίου 1877.—Δι' αὐτοῦ τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου τῆς ἀξίας ἐν γένει μὲν διαιροῦνται εἰς 30 κλάσεις:

1—2 δραχ. ἐπὶ ποσότητος 10—150 δραχμῶν, 1 δραχ.—300, 2—600, 3—900, 4—1200, 5—1500, 6—1800, 7—2100, 8—2400, 9—2700, 10—3000, 12—3600, 14—4200, 16—4800, 18—5400, 20—6000, 30—9000, 40—12000, 50—15000, 60—18000, 70—21000, 80—24000, 90—27000, 100—30000, 150—45000, 200—60000, 250—75000, 300—90000, 400—120000, 500—150000, ὑπεράνω δὲ 25 δραχ. κατὰ πᾶσαν δεκάδα χιλιάδων δραχμῶν.

Ειδικῶς δὲ ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων εἰς 18 κλάσεις :

1) 2 δραχ. ἐπὶ ποσότητος μέχρι 750 δραχμῶν, 4—1500, 2—3000, 3—4500, 4—6000, 6—9000, 8—12000, 10—15000, 14—21000, 18—27000, 22—33000, 26—39000, 30—45000, 40—60000, 50—75000, 60—90000, 90—120000, 120—150000 καὶ ὑπεράνω.

Προβιβάζεται δὲ ἀπὸ $\frac{1}{2}$ εἰς $\frac{2}{2}$ δραχ. τὸ τέλος τῶν πρὸς τὴν διοίκησιν ἀναφορῶν, τῆς συνεχείας τῶν ἐπισυναπτομένων ἐγγράφων, τῶν ἀποδεικτικῶν πληρωμῆς ἄνω τῶν 10 δραχμῶν καὶ τῶν διαβατηρίων. Ὑποβάλλονται εἰς χαρτόσημον οἱ ἐπὶ δικαστηρίου συμβιβασμοί, ὡσανεὶ ἐγίνοντο ἐνώπιον συμβολαιογράφου. Ἐπίσης αἱ ἐγγράφαί εἰς τὰ πινάκια τῶν δικαστηρίων ὑποβάλλονται (ἐπὶ ταῖς κεκανονισμέναις ποινικαῖς εὐθύναις τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως) εἰς κινητὸν χαρτόσημον, ἐπιτιθέμενον εἰς τὴν οἰκίαν στήλην, 1 δραχ. διὰ τὰ Πρωτοδικεῖα, 2 διὰ τὰ Ἐφετεῖα, 3 διὰ τὸν Ἀρειὸν Πάγον, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ τῶν ὑπὸ δικηγόρων τοῦ δημοσίου ἐνεργουμένων. Ἐπίσης αἱ διασαφήσεις καὶ αἰτήσεις ἀποταμιεύσεως, ἀναγνωρίσεως, ἀναλώσεως καὶ ἀποστολῆς ἐμπορευμάτων εἰς χαρτόσημον τάξεως 1|2 δραχ. ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ἀντιτύπου ἐκάστης, τὰ τελωνιακὰ δηλωτικὰ καὶ διαβατήρια καὶ αἱ εἰς τὰ τελωνεῖα διδόμεναι φορτωτικαὶ 1 δραχ., τὰ εἰσιτήρια τῶν σιδηροδρόμων καὶ ἀτμοπλοίων εἰς τέλος λεπτῶν πέντε καὶ τῶν θεάτρων λεπ. 10 κατὰ δραχμὴν, θεωρουμένων τῶν κλασμάτων ταύτης ὡς ἀκεραίας δραχμῆς.

Τὸ χαρτόσημον φέρει 30 γραμμᾶς, πλείονες τῶν ὁποίων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γράφονται ἐπ' αὐτοῦ, ἐπὶ ποινῇ προσαρτήσεως ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ταμίου ἴσης ἀξίας κινητοῦ χαρτοσήμου, μέχρι τῆς ὁποίας ἀπαράδεκτον τὸ ἐγγράφον ἐνώπιον τῶν εἰς ἂς ὑποβάλλεται ἀρχῶν. Αἱ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους περὶ χαρτοσήμου ποιναί, ἐπὶ συναλλαγματικῶν ἐν γένει καὶ γραμματίων, ἐπιβάλλονται ἀλληλεγύως εἰς τοὺς ἐκδότας, ὀπισθογράφους, ἀποδέκτας καὶ κομιστὰς αὐτῶν. Ἐπὶ συναλλαγματικῶν δὲ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, αἱ ποιναὶ αὗται ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς ἐν τῇ ἡμεδαπῇ τοιοῦτους, προστιθεμένου καὶ προστίμου 200 δραχ. διὰ τοὺς ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς ἐκδότας καὶ ὀπισθογράφους ὑπὲρ τοῦ καταγγεῖλαντος τὴν παράβασιν τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου.

Ἡ μερικὴ πώλησις τοῦ χαρτοσήμου ἐνεργεῖται δι' ὑπαλλήλων, τοὺς ὁποίους ὀρίζει Β. διάταγμα. Ἐν τοῖς ο)ο ἀνήκει εἰς αὐτοὺς λόγῳ προμηθείας, ἐξαιρουμένου τοῦ ἄνω τῆς δραχμῆς χαρτοσήμου τάξεως μελανῆς σφραγίδος, καθ' ἃ οὐδεμία χωρεῖ προμήθεια. Ὅσον ἀφορᾷ ἰδιαιτέρως τοὺς συμβολαιογράφους, τὸ δικαίωμα τῶν ὀρίζεται εἰς 25 τοῖς ο)ο. Ἐπὶ τῶν τελῶν τῶν κληρονομιῶν καὶ κληροδοσιῶν 3 τοῖς ο)ο ἀνήκουσιν εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους καὶ 10 τοῖς ο)ο εἰς τοὺς δήμους τῆς σταθερᾶς διαμονῆς τοῦ ἀποβιώσαντος.

γ) Νόμος ΧΙΕ' τῆς 16 Ἰουνίου 1877.—Χορηγεῖ ἀναπληρωτικὴν πίστωσιν δρ. 181,000 ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς πληρωμὴν τόκων ἐντόκων γραμματίων (120,000 δρ.), διὰ τὸ Σφραγιστήριον (50,000), διὰ τὴν περὶ τὰ μεταλλεῖα ὑπηρεσίαν (5,000), διὰ καλλιέργειαν καὶ μεταφορὰν ἀλάτων (6,000). Κατὰ τὰ]₁₀ πρόκειται περὶ δαπανῶν, αἵτινες οὐδὲν ἔχουσι κοινὸν πρὸς τὴν ἔκτακτον φύσιν τῶν ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων.

δ) Νόμος ΧΙΣΤ' τῆς 13 Ἰουνίου 1877.—Ἐπεκτείνει τὰς ποινὰς τοῦ λαθρεμπορίου ἀπὸ τῆς διοικητικῆς αὐτῶν ἐννοίας εἰς τὴν κυρίως δικαστικὴν, ἐπιβάλλων φυλάκισιν 3 ἡμερῶν μέχρι 3 μηνῶν καὶ ἐν ὑποτροπῇ μέχρις 6 μηνῶν κατὰ τῶν αὐτουργῶν καὶ συνεργῶν τοῦ λαθρεμπορίου. Συγχρόνως ἐπὶ θαλασσίων λαθρεμπορίων, ἀφαιρεῖται καὶ τὸ δίπλωμα τοῦ πλοιάρχου (ὑποθέτω μόνον τοῦ Ἑλληνος, ἐπειδὴ ὁ νόμος σιωπᾷ). Ἐν γένει οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διὰ τὴν Ἑλλάδα φορτόνοντες πλοῖαρχοὶ πάσης σημαίας ὀφείλουσι νὰ ἐγχειρίζωσιν εἰς τὸ Ἑλλ. προξενεῖον δηλωτικὸν τοῦ φορτίου, εἰς ὃ προσαρτῶσι τὴν φορτωτικὴν. Καὶ τὰ ἐγγράφα μὲν ταῦτα διευθύνει ταχυδρομικῶς ὁ Πρόξενος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἀντίγραφα δὲ αὐτῶν ἐν ἐσφραγισμένῳ φακέλλῳ παραδίδει τῷ πλοιάρχῳ, ἵνα τὰ ἐγχειρίσῃ τῇ ὑγειονομικῇ ἀρχῇ τῆς ἐκφορτώσεως. Διὰ τὴν μὴ ἐκ θαλασσίου δυστυχήματος ἀπώλειαν τοῦ φακέλλου τούτου ὁ Τελώνης ἐπιβάλλει τῷ πλοιάρχῳ 50—100 δρ. πρόστιμον, ὅπερ τριπλασιάζεται, ἂν τὸ κατὰ τὸν τελωνιακὸν νόμον εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ἀρχὴν διδόμενον δηλωτικὸν διαφέρῃ οὐσιωδῶς τοῦ πρὸς τὸν Πρόξενον ἐγχειρισθέντος, καὶ πεναπλασιάζεται ἐὰν δὲν ἐνεχειρίσθῃ παν-

τάπασι τῷ Προξένῳ δηλωτικόν. Ὑπὸ τὸν ὄρον τῶν τιμωριῶν τούτων, καὶ ἀνεξαρτήτως αὐτῶν ὁσάκις τὸ πλοῖον προέρχεται ἐκ τόπου ἐν ᾧ δὲν ὑπάρχει Ἑλλ. προξενικὴ ἀρχή, ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ ἐγχειρίσῃ εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ἀρχὴν τὸ κανονικὸν δηλωτικὸν καὶ τὰς φορτωτικὰς συγχρόνως μετὰ τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως, ἄλλως δὲν ἐπιτρέπεται ἐλευθέρᾳ συγκοινωνία.

Ὁ ὄρος «ὡς ἐγγιστα» τῶν ἐν τῷ τελωνιακῷ νόμῳ ἀναφερομένων ἐμπορευμάτων ὀρίζεται ἐπὶ μὲν τῶν ἀνεπιδέκτων αὐξήσεως ἢ μειώσεως εἰς 3 τοῖς 0|0, ἐπὶ δὲ τῶν ὑποκειμένων εἰς τοιαύτας εἰς 5 τοῖς 0|0· ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐξαγόμενα καὶ μεταφερόμενα προϊόντα, εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν 5 τοῖς 0|0, εἰς τὴν δευτέραν 10 τοῖς 0|0. Ὁ ὄρος «ἄγνωστον» συνεπάγει χρέος εἰς πληρωμὴν 20 τοῖς 0|0 ἐπὶ τοῦ τελωνιακοῦ τέλους, εἰσπραττόμενον καὶ ἐπὶ τῶν ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον μεταφερομένων εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐμπορευμάτων κατὰ τὸν τελωνισμὸν αὐτῶν. Τὰ ἀποταμιευτικὰ δικαιώματα εἰσπράττονται κατὰ τὸν τελωνισμὸν ἢ κατὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ ἐσωτερικόν.

Ἡ διασάφησις τῆς τε εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς, μετὰ τὴν κανονικὴν θεώρησιν τῆς καὶ πρὸ τοῦ τελωνισμοῦ τῶν ἐμπορευμάτων, θέλει ἀντιγράφεσθαι ὁλόκληρος εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ ὑπάρχον βιβλίον τῆς καταχωρίσεως.

ε) Νόμος ΧΙΖ' τῆς 13 Ἰουνίου 1877.— Κατ' αὐτὸν οἱ ὑπαποθηκάριοι, ὑπογραμματεῖς καὶ εἰσπράκτορες τῶν τελωνείων διορίζονται τῇ προτάσει τῶν προϊσταμένων αὐτῶν. Ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ τελῶνου καὶ τοῦ ἐλεγκτοῦ, καὶ μετὰ προηγουμένην δέμηνον τουλάχιστον διαρκῆ δοκιμασίαν ἐντὸς τελωνίου ἁ τάξεως, διορίζονται οἱ ὑποτελώναι γ' τάξεως καὶ οἱ ἐν τῇ τελωνιακῇ ὑπηρεσίᾳ ἰσοβάθμιοι αὐτῶν. Προτιμῶνται εἰς τὰς κενὰς θέσεις ὑποτελώνου γ' ἢ ἀνωτέρας τάξεως οἱ ἐν τῷ τελωνιακῷ κλάδῳ ὑπηρετήσαντες, ἐὰν μετὰ διετῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ἀμέσως κατωτέραν θέσιν κριθῶσιν ἄξιοι προβιβασμοῦ. Δύνανται δὲ, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προκτεθείσης δέμηνον δοκιμασίας, νὰ διορισθῶσι καὶ οἱ εἰς ἄλλους κλάδους τῆς διοικήσεως ἐπὶ ἐξαετίαν ὑπηρετήσαντες ἰσοβάθμιοι (κατὰ μισθὸν) ὑπάλληλοι, καθὼς καὶ οἱ προλύται καὶ διδασκτορες τῶν ἐλληνικῶν ἢ ἀλλοδαπῶν πανεπιστημίων.

Ἡ εὐθύνη ὀρίζεται ἀλληλέγγυος μεταξὺ τελωνῶν, ἐλεγκτῶν καὶ ἀναπληρωτῶν αὐτῶν (1) διὰ πᾶσαν ἔλλειψιν τῆς ἐν γένει διαχειρίσεως. Ἰδιαιτέρως οἱ τελῶναι εὐθύνονται καὶ διὰ τὴν ἀσφαλῆ προσέτι φύλαξιν τῶν ὑπὸ τῶν παρ' αὐτοῖς εἰσπρακτόρων εἰσπραττομένων δημοσίων χρημάτων, καὶ ἐν γένει ὄλων τῶν εἰς τὰ τελωνεῖα ἀνατεθειμένων εἰσπράξεων. Περὶ τῶν ὑποτελώνων καὶ τελωνιακῶν σταθμαρχῶν ὁ νόμος σιωπᾷ· καὶ διατηρεῖται μὲν ἡ ἐπ' αὐτῶν ἐποπτεία τῶν τελωνῶν καὶ ἡ ἀπὸ τούτων ἐξάρτησις, καταργεῖται δὲ ἡ ἐν τοῖς τελωνείοις προεξέλεγκσις τῶν λημῶν των, οἵτινες μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων καὶ των ἰσολογισμῶν ὑποβάλλονται ἀπ' εὐθείας διὰ τοῦ Ὑπουργείου εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

Αἱ ἐγγυήσεις, εἰς ἃς ὑποβάλλονται οἱ τελωνιακοὶ ὑπάλληλοι, συνίστανται εἴτε εἰς χρήματα εἴτε εἰς μετοχὰς τῶν Τραπεζῶν (Ἑθνικῆς, Πιστωτικῆς, Ἴονικῆς καὶ Βιομηχανικῆς) εἴτε εἰς μεταγενέστερα τοῦ 1862 δημόσια τῆς Ἑλλάδος χρεώγραφα, ὀρίζονται δὲ ὡς ἑξῆς: Τελῶνης ἁ τάξεως δρ. 5000, β' τάξεως 4000, γ' τάξεως 3000· Ἐλεγκτῆς τελωνείου ἁ τάξεως δρ. 4000, β' 3000, γ' 2000· ὑποτελώνης ἁ ἢ β' τάξεως δρ. 2000, γ' 1000· ἐπιστάτης τῆς διαμετακομίσεως δρ. 4000· ἀποθηκάριος καὶ ὑπαποθηκάριος δρ. 1000· σταθμάρχης δρ. 500.

Ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία ἀνήκει ἐν μέρει μὲν εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ τελωνείου (ἐπίπληξις ἢ πρόστιμον μέχρι δρ. 25), ὑποκειμένης τῆς ἀποφάσεώς του εἰς τὴν ἐντὸς εικοσαήμερου κρίσιν τοῦ Ὑπουργείου, ἐν γένει δὲ ἐφ' ὄλων τῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων καὶ δι' ὄλων τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν εἰς αὐτὸ τὸ Ὑπουργεῖον (τὸ πρόστιμον μέχρις 100 δρ. καὶ ἡ προσωρινὴ παῦσις μέχρι 30 ἡμερῶν).

Πρὸς καταστολὴν τῆς λαθρεμπορίας καὶ ἐνίσχυσιν τῆς τελωνιακῆς ὑπηρεσίας ἐπιτρέπει ὁ Νόμος εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν τὸν διοργανισμὸν συστήματος ἀτμακάτων. Προφανῶς ὁ νομοθέτης ἐλπίζει τὸ κύριον τοῦ

(1) Κατὰ τὸ ἄρθρον 6, τὸν Τελῶνην κωλυόμενον ἢ ἀπάντα ἀναπληροῦ ὁ Ἐλεγκτῆς, τοῦτον δὲ ὁ Γραμματεὺς ἐν ἐλλείψει τῶν δύο τελευταίων, τὸν Τελῶνην, ὡς καὶ πάντα προϊστάμενον τελωνιακῆς ὑπηρεσίας, ἀναπληροῦσιν οἱ ταμίαι, οἰκονομικοὶ ἑφοροὶ, ἐπιστάται τῶν λημῶν καὶ οἱ δεκάρχει, κατ' εἰδικὴν διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου.

ἀποτελέσματος ἐκ τῆς ταχύτητος κατὰ τὴν ἐπισκόπησιν καὶ τὴν ἐνέργειαν. Ἀγαθὴ ἢ ἐλπίς μαρτυρεῖ ὅμως πόσον ὀλίγην γνῶσιν ἔχει ὁ νομοθέτης τῶν πραγματικῶν τῆς λαθρεμπορίας περιστάσεων. Χορηγεῖται πίστωσης δραχ. 29000 πρὸς εὐρεσίαν χρεωλυτικοῦ δανείου δρ. 320000, ἵνα δι' αὐτοῦ κατασκευασθῶσιν ἀνάλογοι ἀτμάκατοι. Ἐν τούτοις κανὼν ἐν τῇ οἰκονομικῇ ἀπαράβατος, τὸ μὴ διὰ μικρὰ ποσὰ δανείζεσθαι. Ὅπως καὶ ἂν ἔχη, ἰδοὺ πῶς ὀρίζεται τὸ προσωπικὸν ἐκάστης ἀτμακάτου μηχανικὸς δρ. 120 κατὰ μῆνα, θερμαστῆς 80, ἀνθρακεὺς 70, ὑπαξιωματικὸς 120, τρεῖς ναῦται ἀνά δρ. 60, τὸ ὅλον 5400 δρ. κατ' ἔτος. Ὁ ὑπαξιωματικὸς καὶ οἱ ναῦται λαμβάνονται ἐκ τῶν ἐπὶ διετίαν ὑπηρετησάντων ἀμέμπτως ἐπὶ Ἑλλ. πολεμικῶν πλοίων, οἱ λοιποὶ δὲ καὶ ἐκ τῶν μὴ εἰς αὐτὰ ὑπηρετησάντων. Μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀτμακάτων ἐπιτρέπεται τῷ Ὑπουργῷ νὰ ἐλαττώσῃ κατὰ 50 ἀνδρας τὸ σῶμα τῆς τελωνοφυλακῆς.

ς) Νόμος XIII' τῆς 18 Ἰουνίου 1877.—Ἀναβιβάζει τὸν ἀριθμὸν τῶν πεζῶν χωροφυλάκων εἰς 2508 (ἐξ ἡμισείας ἀ καὶ β' τάξεως). Διαιροῦνται εἰς 114 ἐνωμοτίας, ὑπὸ 129 ἐνωμοτάρχας (65 ἀ τάξεως καὶ 64 β', ἐν οἷς συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ γραμματεῖς) καὶ 114 ὑπενωμοτάρχας. Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς δυνάμεως τῆς χωροφυλακῆς ἐπιτρέπεται ἢ εἰς αὐτὴν μετάθεσις θελόντων στρατιωτῶν τοῦ πεζικοῦ (μὴ ἀντικαταστατῶν) μετὰ τὸν ἕκτον μῆνα τῆς 0ητείας των.

ζ) Νόμος XIΘ' τῆς 20 Ἰουνίου 1877.—Ἐπαναφέρει εἰς ἐνιαύσιον ἐνέργειαν τὸν περὶ καταδιώξεως τῆς ληστείας προσωρινὸν νόμον ΓΟΔ' τοῦ 1874. Ἡ ἀποτελεσματικότης τοῦ νόμου τούτου καὶ ἡ ἔκτασις γνωστὴ ἐκ τῆς προηγουμένης ἐφαρμογῆς, τὸ δὲ ἐπίκαιρον ἀνάλογον πρὸς τὰς περιστάσεις. Ἡ ἐπικήρυξις τῶν ληστῶν θέτει αὐτοὺς ἐκτὸς τοῦ νόμου, ἐπομένως εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ πρώτου ὅστις ἠδύνατο νὰ τοὺς φονεύσῃ, δι' ὅπερ καθὼς καὶ διὰ τὰς καταδείξεις δίδονται ἀμοιβαὶ ἀνάλογοι. Ἐνεργεῖται δὲ διὰ Β. διατάγματος ἐπὶ τῇ βάσει δικαστικοῦ ἐντάλματος, στηριζομένου ἐπὶ ἐκθέσεως τοῦ Νομάρχου, τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Πλημμελειοδικῶν καὶ τοῦ Μοιράρχου. Ἐπιτείνονται αἱ ποιναί, ἐκτοπίζονται οἱ ὑποπτοὶ λησταποδοχῆς καὶ εὐθύνονται οἱ βλαχοποιμένες. Ἐν γένει ἡ διοίκη-

σις καὶ ἡ δικαιοσύνη ὀπλίζονται διὰ πάσης ταχύτητος καὶ ἐνεργείας.

η) Νόμος XK' τῆς 21 Ἰουνίου 1877.—Δι' αὐτοῦ ἀφ' ἑνὸς μὲν αὐξάνουσι κατὰ 10 τοῖς ο]ο τὰ εἰς τὰ τελωνεῖα πληρονώμενα εἰσαγωγικὰ τέλη καὶ τὰ τοῦ χαρτοσήμου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπιβάλλεται φόρος 2 τοῖς ο]ο ἐπὶ τῶν ἐνιαυσίων καθαρῶν κερδῶν τῶν ἀνωτύμων ἐταιριῶν, τῶν διανεμομένων εἰς τοὺς μετόχους, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰσολογισμῶν αὐτῶν, πληρονώμενος ἐντὸς 2 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τούτων, ὑποβαλλομένων ἐντὸς τῶν πρώτων 8 ἡμερῶν τῷ Ὑπουργῷ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις ἐν περιπτώσει μὴ ἐκδόσεως τοιούτου, ὀρίζει τὸ εἰκαζόμενον κέρδος καὶ ἐνάγει τὴν ἐταιρίαν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων εἰς λογοδοσίαν. Ἐπὶ ἀνωτύμων ἐταιριῶν ἐγκατεστημένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ ἔχουσῶν πρακτορεῖα ἐν Ἑλλάδι, ὁ φόρος ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν καθαρῶν κερδῶν τῶν πρακτορείων, δημοσιευόντων τούτων ἢ ἐγχειριζόντων τῇ διοικητικῇ ἀρχῇ τὸν ἀνήκοντα ἰσολογισμόν ἐπὶ τῇ προμνησθείσῃ συνεπείᾳ τῆς ἐλλείψεως.

θ) Νόμος XKΑ' τῆς 21 Ἰουνίου 1877.—Ἐπεκτείνει τὰς ὀριζομένας ὑπὸ τοῦ λογιστικοῦ νόμου προπληρωμὰς καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς πρόκειται δαπάνη διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν δικῶν τοῦ δημοσίου, τὴν βεβαίωσιν τῶν φόρων καὶ τὴν μεταφορὰν ὑποδίκων, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὸ προπληρονώμενον ποσὸν τὰς δρ. 3000.

ι) Νόμος XKΒ' τῆς 21 Ἰουνίου 1877.—Χορηγεῖ ἀναπληρωτικὴν πίστωσιν δρ. 8000, ἵνα χρησιμεύσῃ εἰς τὴν βεβαίωσιν τῶν δεκάτων.

ια) Νόμος XKΓ' τῆς 21 Ἰουνίου 1877.—Ἐπιτρέπει τῷ Ὑπουργῷ τῆς Δικαιοσύνης, ἵνα εἰς εἰδικὰς καὶ δεδικοιολογημένας περιστάσεις ἐγκρίνῃ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τῆς ὁδοιπορίας τῶν ἀνακριτικῶν καὶ ἄλλων δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἰατρῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πραγματικῶν δαπανῶν, ἀγωγίων ἢ ναύλων, καὶ ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ἀποδείξεων τῶν ληπτῶρων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ λογιστικοῦ νόμου. Τροποποιοῦνται οὕτως αἱ σχετικαὶ διατάξεις τῆς ποινικῆς διατιμῆσεως τοῦ 1834.

ιβ) Νόμος XKΔ' τῆς 22 Ἰουνίου 1877.—Διοργανίζει οὗτος ἐκ νέου τὴν Ἐθνοφυλακὴν τοῦ Κράτους, τὰ

καθήκοντα τῆς ὁποίας κανονίζονται ὑπὸ τῶν προγενεστέρων νόμων. Ἡ ἰδιότης καὶ ἡ ἡλικία τοῦ ἐθνοφυλάκου, κατὰ τὰ μητρώα τοῦ 1876 καὶ 1877. Οἱ εἰς τὴν μεταβατικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐθνοφυλακῆς (διὰ Β. διατάγματος) καλούμενοι ἄνδρες ὀργανίζονται κατὰ δήμους, ἐπαρχίας καὶ νομούς, ἀποτελοῦσι μέρος τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ καὶ ὑπηρετοῦσιν ἐν αὐτῷ ἐπὶ 3 μῆνας, ἐπιτρεπομένης τῆς παρατάσεως διὰ Β. διατάγματος. Δι' ὁμοίου ὀρίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξ ἑκάστης ἐπαρχίας καλουμένων ἐθνοφυλάκων, συμπληρούμενος κατ' ἡλικίας, ἀπὸ τῆς νεωτέρας ἐν τῇ ἐξῆς κατὰ προτίμησιν σειρά, τῶν ἀγάμων, τῶν ἀτέκνων χήρων, τῶν ἀτέκνων ἐγγάμων, τῶν μετὰ τέκνων ἐγγάμων. Εἰς τὴν μεταβατικὴν ἐθνοφυλακὴν κατὰ πρῶτον ἔρχεται ἡ ἡλικία τῶν 19 — 33 ἐτῶν ἐν περαιτέρῳ δὲ ἀνάγκῃ, διὰ Β. διατάγματος καλεῖται καὶ ἡ ἀπὸ 36 — 40 ἐτῶν ἡλικία ἐκ τῶν ἐνεργῶν ἐθνοφυλάκων, καθὼς καὶ ἡ διαθέσιμος ἐθνοφυλακὴ.

Ἐκ τῆς μεταβατικῆς ἐθνοφυλακῆς α) ἐξαιροῦνται οἱ σωματικῶς καὶ διανοητικῶς ἀνίκανοι, ὁ μονογενὴς ἢ μεγαλύτερος ὀρφανὸς πατὴρ (ἢ ἔχων τοιοῦτον τυφλὸν ἢ ἐνεκανόσου ἢ γήρατος ἀνίκανον πρὸς ἐργασίαν), εἰς ἡλικίαν ἢ ἀδελφὰς ἀγάμους, καὶ ὁ ἔχων ἀδελφὸν ὑπηρετοῦντα ἐν τῷ στρατῷ ἢ τῇ μεταβατικῇ ἐθνοφυλακῇ, λογιζομένου ἑνὸς ἐξαιρουμένου ἀντὶ ἑνὸς ὑπηρετοῦντος· β) ἀπαλλάσσονται οἱ βουλευταί, οἱ κληρικοὶ, οἱ μαθηταὶ τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς, τῆς ναυτικῆς καὶ τῶν ἱερατικῶν, οἱ ἀπολύτως ἀναγκαῖοι διὰ τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ὑπάλληλοι (ὀριζόμενοι διὰ Β. διατάγματος), οἱ καθηγηταί, ὑφηγηταί καὶ διδάσκαλοι τῶν δημοσίων καὶ τῶν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀνεγνωρισμένων ἐκπαιδευτηρίων, πλὴν ἂν διὰ Β. Διατάγματος κηρυχθῇ ἢ προσωρινῇ παύσει τῶν παραδόσεων, καὶ τέλος οἱ πράγματι ναυτιλλόμενοι.

Ἐντὸς 10 ἡμερῶν, διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι διαμένοντας μεταβατικοὺς ἐθνοφυλάκας, καὶ ἐντὸς 3 μηνῶν διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ καλοῦντος τὴν μεταβατικὴν ἐθνοφυλακὴν εἰς τὰ ὅπλα Β. διατάγματος, εἶναι ὑπόχρεοὶ ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὰς τάξεις, αὐτῆς ἐπὶ ποινῇ φυλακίσεως δύο μηνῶν μετὰ στερήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ 2 — 5 ἔτη, καὶ ἐπὶ μεσεγγυήσει τῆς ἐν Ἑλλάδι παρουσίας των.